

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΥΡΩΣΥΣΤΗΜΑ

Η ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΠΡΑΞΗ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ 81/12.2.2016

Θέμα: Υιοθέτηση Κατευθυντήριων Γραμμών της Ευρωπαϊκής Αρχής Ασφαλίσεων και Επαγγελματικών Συντάξεων (ΕΙΟΡΑ) σχετικά με την αποτίμηση των τεχνικών προβλέψεων (ΕΙΟΡΑ-BoS-14-166/27.11.2014)

Η ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, αφού έλαβε υπόψη:

- α) το άρθρο 55Α του Καταστατικού της Τράπεζας της Ελλάδος, όπως ισχύει,
- β) τον ν. 4364/2016 «Προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας στην Οδηγία 2009/138/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2009, σχετικά με την ανάληψη και την άσκηση δραστηριοτήτων ασφάλισης και ανασφάλισης (Φερεγγυότητα II), στα άρθρα 2 και 8 της Οδηγίας 2014/51/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 16ης Απριλίου 2014 σχετικά με την τροποποίηση των Οδηγιών 2003/71/ΕΚ και 2009/138/ΕΚ, και των Κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 1060/2009, (ΕΕ) αριθ. 1094/2010 και (ΕΕ) αριθ. 1095/2010, όσον αφορά τις εξουσίες της Ευρωπαϊκής Αρχής Ασφαλίσεων και Επαγγελματικών Συντάξεων (εφεξής ΕΑΑΕΣ) και της Ευρωπαϊκής Αρχής Κινητών Αξιών και Αγορών, καθώς και στο άρθρο 4 της Οδηγίας 2011/89/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16^{ης} Νοεμβρίου 2011, σχετικά με τη συμπληρωματική εποπτεία των χρηματοπιστωτικών οντοτήτων που ανήκουν σε χρηματοπιστωτικούς ομίλους ετερογενών δραστηριοτήτων και συναφείς διατάξεις της νομοθεσίας περί της ιδιωτικής ασφάλισης και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α' 13) και ιδίως το άρθρο 46 αυτού,
- γ) τον Κανονισμό υπ' αριθμ. 1094/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη Σύσταση Ευρωπαϊκής Αρχής Ασφαλίσεων και Επαγγελματικών Συντάξεων (ΕΕ L 331 της 15.12.2010), και ιδίως το άρθρο 16 αυτού,
- δ) τον κατ' εξουσιοδότηση Κανονισμό (ΕΕ) 2015/35 της Επιτροπής για τη συμπλήρωση της Οδηγίας 2009/138/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την ανάληψη και την άσκηση δραστηριοτήτων ασφάλισης και ανασφάλισης (Φερεγγυότητα II) (ΕΕ L 12 της 17.1.2015),
- ε) τις Κατευθυντήριες Γραμμές σχετικά με την αποτίμηση των τεχνικών προβλέψεων (ΕΙΟΡΑ-BoS-14-166/27.11.2014) στο κείμενο των οποίων αναφέρεται ότι εφαρμόζονται από την 1^η Ιανουαρίου 2016, και
- στ) ότι από τις διατάξεις της παρούσας δεν προκύπτει δαπάνη σε βάρος του κρατικού προϋπολογισμού,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Να υιοθετήσει τις Κατευθυντήριες Γραμμές της Ευρωπαϊκής Αρχής Ασφαλίσεων και Επαγγελματικών Συντάξεων σχετικά με την αποτίμηση των τεχνικών προβλέψεων (ΕΙΟΡΑ-BoS-14-166/27.11.2014) ως εξής:

Άρθρο 1 Σκοπός και ορισμοί

1. Σκοπός της παρούσας είναι να θεσπισθεί πλαίσιο οδηγιών για την εφαρμογή των άρθρων 36, 51 έως 65 του ν. 4364/2016 καθώς και των άρθρων 17 έως 42 του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/35.

2. Για τις ανάγκες της παρούσης, λαμβάνονται υπόψη οι ορισμοί που δίδονται στις αντίστοιχες έννοιες στα κείμενα του ν. 4364/2016, της Οδηγίας 2009/138/ΕΚ (Φερεγγυότητα II) και των Κανονισμών που αναφέρονται ανωτέρω. Σε περίπτωση απόκλισης μεταξύ των ορισμών των ιδίων εννοιών στην ελληνική απόδοση των ως άνω κειμένων, προκρίνεται η ορολογία που υιοθετεί ο ν. 4364/2016.

Ειδικότερα, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

α) «Αποτιμήσεις ή ισολογισμός της Φερεγγυότητας II»: Οι αποτιμήσεις όλων των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού, σύμφωνα με τις μεθόδους που καθορίζονται στο ν. 4364/2016, στον Κανονισμό (ΕΕ) 2015/35, στην κείμενη ευρωπαϊκή νομοθεσία αμέσου εφαρμογής και σε κάθε άλλη απόφαση η οποία έχει εκδοθεί κατ' εξουσιοδότηση των ανωτέρω,

β) «ακαθάριστη βέλτιστη εκτίμηση»: η βέλτιστη εκτίμηση των τεχνικών προβλέψεων, χωρίς την αφαίρεση των ανακτήσιμων ποσών από αντασφαλιστικές συμβάσεις και Φορείς Ειδικού Σκοπού,

γ) «καθαρή βέλτιστη εκτίμηση»: η βέλτιστη εκτίμηση των τεχνικών προβλέψεων, μετά την αφαίρεση των ανακτήσιμων ποσών από αντασφαλιστικές συμβάσεις και Φορείς Ειδικού Σκοπού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ

ΕΝΟΤΗΤΑ 1

Διευκρινίσεις επί των εννοιών της πληρότητας και καταλληλότητας των δεδομένων

Άρθρο 2

(1^η κατευθυντήρια γραμμή)

Πληρότητα των δεδομένων

1. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις διασφαλίζουν ότι, κατά τον υπολογισμό των τεχνικών προβλέψεων, τόσο κατά την εφαρμογή των αναλογιστικών και στατιστικών μεθόδων, όσο και κατά την εκτίμηση των παραμέτρων και παραδοχών που χρησιμοποιούνται στις ανωτέρω μεθόδους, χρησιμοποιούν δεδομένα τα οποία περιέχουν παρατηρήσεις που είναι αντιπροσωπευτικές των μετρούμενων ποσοτήτων και οι οποίες καλύπτουν επαρκώς μεγάλη χρονική περίοδο. Η χρονική περίοδος του προηγούμενου εδαφίου αξιολογείται ως επαρκής με γνώμονα τα χαρακτηριστικά της κάθε μίας εκτιμώμενης ποσότητας.

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις περιλαμβάνουν στην τεκμηρίωση της παραγράφου 2 του άρθρου 265 του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/35 την αξιολόγηση της επάρκειας της χρονικής περιόδου για κάθε μία εκτιμώμενη ποσότητα.

2. Για τον υπολογισμό της πρόβλεψης ασφαλίστρων (premium provision) για υποχρεώσεις που αφορούν ασφαλίσεις κατά ζημιών, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις διασφαλίζουν ότι χρησιμοποιούν επαρκή ιστορικά στοιχεία, σε επαρκώς αναλυτικό επίπεδο:

α) τα οποία περιλαμβάνουν τόσο το συνολικό κόστος οριστικά διακανονισμένων απαιτήσεων, όσο και το συνολικό κόστος απαιτήσεων που δεν έχουν διακανονιστεί οριστικά,

β) από τα οποία μπορεί να εξαχθούν οι πραγματικές τάσεις και η ιστορική εξέλιξη των ζημιών, καθώς και να διενεργηθούν εκτιμήσεις των μελλοντικών τάσεων που θα έχουν επίδραση στην εξέλιξη των αποζημιώσεων.

3. Για τον υπολογισμό της πρόβλεψης εκκρεμών απαιτήσεων (provision for claims outstanding), οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις διασφαλίζουν ότι χρησιμοποιούν επαρκή ιστορικά δεδομένα τα οποία καθιστούν δυνατό τον προσδιορισμό των συναφών μοτίβων σχετικά με την μελλοντική εξέλιξη των ζημιών (claim development patterns) μέχρι τον τελικό και οριστικό διακανονισμό των

απαιτήσεων που σχετίζονται με τις αποζημιώσεις αυτές, και σε επαρκώς αναλυτικό επίπεδο, προκειμένου να είναι δυνατή η ανάλυση των μοτίβων αυτών στο πλαίσιο ομοιογενών ομάδων κινδύνου.

Άρθρο 3
(2^η κατευθυντήρια γραμμή)
Καταλληλότητα των δεδομένων

1. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις χρησιμοποιούν, κατά τον υπολογισμό των τεχνικών προβλέψεων, δεδομένα που σχετίζονται με διαφορετικές χρονικές περιόδους αφού έχουν διασφαλίσει τη συνέπειά τους. Η συνέπεια των δεδομένων που σχετίζονται με διαφορετικές χρονικές περιόδους θα πρέπει να ελέγχεται εφόσον έχουν επέλθει διαχρονικά μεταβολές, κατ' ελάχιστον:

α) στους όρους των ασφαλιστικών συμβάσεων,

β) στις διαδικασίες ανάληψης κινδύνου ή στις διαδικασίες διαχείρισης των ασφαλιστικών χαρτοφυλακίων,

γ) στα μηχανογραφικά συστήματα ή

δ) στα χαρακτηριστικά του κινδύνου.

2. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις προβαίνουν σε προσαρμογές των ιστορικών στοιχείων, όπου απαιτείται, με σκοπό:

α) την ενίσχυση της στατιστικής αξιοπιστίας ή της ποιότητάς τους,

β) την καλύτερη ευθυγράμμισή τους με τα χαρακτηριστικά του υπό εκτίμηση ασφαλιστικού χαρτοφυλακίου, και

γ) την καλύτερη ευθυγράμμισή τους με τη μελλοντική αναμενόμενη εξέλιξη των κινδύνων,

3. Οι εν λόγω προσαρμογές ενδέχεται να απαιτούνται ενδεικτικά:

α) σε περιπτώσεις ασυνήθιστα πολλών ή λίγων παρατηρήσεων σε μια ορισμένη χρονική περίοδο,

β) όταν οι αποζημιώσεις χαρακτηρίζονται από περιοδικές διακυμάνσεις ,

δ) προς αντανάκλαση αναμενόμενων μελλοντικών τάσεων,

ε) όταν υφίστανται αλλαγές στις παρεχόμενες καλύψεις,

στ) όταν υφίστανται αλλαγές στις αντασφαλιστικές συμβάσεις,

ζ) σε περίπτωση μεγάλων ή ακραίων αποζημιώσεων.

4. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις διατηρούν καταγεγραμμένες όλες τις προσαρμογές των ιστορικών στοιχείων και εκτιμούν την επίπτωση των

προσαρμογών αυτών τόσο στην ποιότητα των δεδομένων όσο και στο τελικό ύψος των τεχνικών προβλέψεων.

5. Ειδικότερα, σε περιπτώσεις προσαρμογών λόγω μεγάλων ή ακραίων αποζημιώσεων της περίπτωσης (ζ) της παραγράφου 3 του παρόντος, οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις καταγράφουν, για κάθε μία περίπτωση, το λόγο για τον οποίο εξελίχθηκε σε μεγάλη ή ακραία αποζημίωση και τον τρόπο που αυτή λαμβάνεται υπόψη στον υπολογισμό των τεχνικών προβλέψεων.

ΕΝΟΤΗΤΑ 2

Έλεγχος και επικύρωση της ποιότητας των δεδομένων

Άρθρο 4 (3^η κατευθυντήρια γραμμή) Έλεγχοι δεδομένων

1. Οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις διασφαλίζουν ότι η αναλογιστική λειτουργία αξιολογεί την ακρίβεια και την πληρότητα των δεδομένων μέσω επαρκώς διεξοδικών ελέγχων προκειμένου:

α) να διασφαλιστεί ότι πληρούνται τα κριτήρια των άρθρων 2 και 3 της παρούσας καθώς και του άρθρου 19 του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/35, και

β) να καθίσταται δυνατός ο εντοπισμός τυχόν συναφών ελλείψεων.

2. Η αξιολόγηση της προηγούμενης παραγράφου περιλαμβάνει τουλάχιστον:

α) σύγκριση με τα δεδομένα που χρησιμοποιήθηκαν σε προηγούμενους υπολογισμούς,

β) ελέγχους ότι τα δεδομένα κυμαίνονται εντός λογικών τιμών,

γ), ελέγχους συνέπειας των δεδομένων με στοιχεία από διαφορετικές πηγές, εφόσον είναι διαθέσιμα

δ) δειγματοληπτικές συγκρίσεις με τα πρωτογενή δεδομένα.

2. Οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις διασφαλίζουν ότι η αναλογιστική λειτουργία διενεργεί την αξιολόγηση του παρόντος σε επαρκώς αναλυτικό επίπεδο.

Άρθρο 5
(4^η κατευθυντήρια γραμμή)
Συνυπολογισμός άλλων αναλύσεων που έχουν διενεργηθεί

Οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις διασφαλίζουν ότι, εφόσον η εξέταση της ποιότητας των δεδομένων έχει συμπεριληφθεί σε εξωτερική ή ανεξάρτητη επισκόπηση των υπολογισμών των τεχνικών προβλέψεων, τα αποτελέσματα της εξέτασης αυτής λαμβάνονται υπόψη από την αναλογιστική λειτουργία.

Άρθρο 6
(5^η κατευθυντήρια γραμμή)
Συνυπολογισμός των προς εφαρμογή μεθόδων

1. Οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις διασφαλίζουν ότι η αναλογιστική λειτουργία λαμβάνει υπόψη, κατά την επιλογή των προς εφαρμογή μεθόδων για τον υπολογισμό των τεχνικών προβλέψεων, τα συμπεράσματα της ανάλυσης της ποιότητας των δεδομένων.

2. Οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις διασφαλίζουν ότι η αναλογιστική λειτουργία αναλύει τον βαθμό στον οποίο τα χρησιμοποιούμενα δεδομένα είναι κατάλληλα για να υποστηρίξουν τις παραδοχές στις οποίες βασίζονται οι προς εφαρμογή μέθοδοι για την αποτίμηση των τεχνικών προβλέψεων.

Εάν τα χρησιμοποιούμενα δεδομένα δεν είναι κατάλληλα για να υποστηρίξουν τις παραδοχές στις οποίες βασίζονται οι προς εφαρμογή μέθοδοι για την αποτίμηση των τεχνικών προβλέψεων, τότε θεωρείται ότι τα δεδομένα δεν υποστηρίζουν επαρκώς τις μεθόδους αυτές και η επιχείρηση οφείλει να επιλέξει εναλλακτική μεθοδολογία.

3. Κατά την αξιολόγηση της πληρότητας των δεδομένων, οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις διασφαλίζουν ότι η αναλογιστική λειτουργία εξετάζει τον βαθμό κατά τον οποίο τόσο ο αριθμός των παρατηρήσεων όσο και το επίπεδο ανάλυσης των διαθέσιμων δεδομένων είναι επαρκή και κατάλληλα σε σχέση με τις προς εφαρμογή μεθόδους υπολογισμού των τεχνικών προβλέψεων.

Άρθρο 7
(6^η κατευθυντήρια γραμμή)
Πηγή προέλευσης και χρήση των δεδομένων

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις απαιτούν από την αναλογιστική λειτουργία, κατά τη διαδικασία επικύρωσης των δεδομένων, να λαμβάνει υπόψη την πηγή προέλευσης των δεδομένων καθώς και την σκοπούμενη χρήση τους.

Άρθρο 8
(7^η κατευθυντήρια γραμμή)
Κρίση των εμπειρογνομόνων

1. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις διαθέτουν διαδικασίες για την κατάλληλη συλλογή, επεξεργασία και ανάλυση των δεδομένων.
2. Επιπροσθέτως, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις διασφαλίζουν ότι η χρήση της κρίσης των εμπειρογνομόνων κατά την αξιολόγηση της ακρίβειας, της καταλληλότητας και της πληρότητας των δεδομένων που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό των τεχνικών προβλέψεων δεν αντικαθιστά τις διαδικασίες της παραγράφου 1 του παρόντος, αλλά λειτουργεί μόνο συμπληρωματικά ως προς τις διαδικασίες αυτές, όπου απαιτείται.

Άρθρο 9
(8^η κατευθυντήρια γραμμή)
Επικύρωση των δεδομένων που χρησιμοποιούνται κατά τους υπολογισμούς των τεχνικών προβλέψεων

1. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις διασφαλίζουν ότι η αναλογιστική λειτουργία περιλαμβάνει, εντός των αρμοδιοτήτων της για το συντονισμό των τεχνικών προβλέψεων, το συντονισμό της αξιολόγησης και της επικύρωσης των δεδομένων που πρόκειται να χρησιμοποιηθούν στη διαδικασία αποτίμησης των τεχνικών προβλέψεων.
2. Στα καθήκοντα συντονισμού περιλαμβάνονται τουλάχιστον τα ακόλουθα:
 - α) η επιλογή των δεδομένων που πρόκειται να χρησιμοποιηθούν κατά την αποτίμηση των τεχνικών προβλέψεων. Για την επιλογή των δεδομένων η αναλογιστική λειτουργία λαμβάνει υπόψη της, τα κριτήρια της ακρίβειας, καταλληλότητας και πληρότητας των δεδομένων σε συνδυασμό με τις μεθόδους οι οποίες θεωρούνται ως καταλληλότερες για τον υπολογισμό των τεχνικών προβλέψεων. Για τον σκοπό αυτό, χρησιμοποιεί κατάλληλα εργαλεία ώστε να ελέγχει τυχόν ουσιώδεις διαφορές που μπορεί να υπάρχουν είτε στα δεδομένα από έτος σε έτος είτε σε σχέση με τα δεδομένα που χρησιμοποιούνται σε άλλες σχετικές αναλύσεις,

β) η υποβολή συστάσεων για βελτιώσεις σε συγκεκριμένες εσωτερικές διαδικασίες, προκειμένου να ενισχυθεί η συμμόρφωση με τα κριτήρια της περίπτωσης (α) της παρούσας,

γ) ο εντοπισμός περιπτώσεων στις οποίες απαιτούνται συμπληρωματικά εξωτερικά δεδομένα,

δ) αξιολόγηση της ποιότητας των εξωτερικών δεδομένων, η οποία διενεργείται με τον ίδιο τρόπο όπως και για τα εσωτερικά δεδομένα, εστιάζοντας στα ακόλουθα:

δα) αν και κατά πόσον απαιτούνται δεδομένα της αγοράς για τη βελτίωση της ποιότητας των εσωτερικών δεδομένων, και

δβ) αν και με ποιον τρόπο θα πρέπει τα διαθέσιμα δεδομένα να υποστούν προσαρμογές προς βελτίωση της ποιότητάς τους,

ε) αξιολόγηση του κατά πόσον απαιτούνται προσαρμογές στα διαθέσιμα δεδομένα, στο πλαίσιο της βέλτιστης αναλογιστικής πρακτικής, για τη βελτίωση της καλής προσαρμογής (goodness-of-fit) και της αξιοπιστίας των εκτιμήσεων που προκύπτουν από τις αναλογιστικές και στατιστικές μεθοδολογίες υπολογισμού των τεχνικών προβλέψεων με βάση τα δεδομένα αυτά·

στ) η καταγραφή των γνώσεων που έχουν αποκτηθεί από τη διαδικασία αξιολόγησης και επικύρωσης και που μπορεί να είναι χρήσιμες στα λοιπά στάδια του υπολογισμού των τεχνικών προβλέψεων, και οι οποίες σχετίζονται τόσο με την κατανόηση των υποκείμενων κινδύνων, όσο και με την αναγνώριση της ποιότητας και των περιορισμών των διαθέσιμων δεδομένων.

ΕΝΟΤΗΤΑ 3

Περιορισμοί των δεδομένων

Άρθρο 10

(9^η κατευθυντήρια γραμμή)

Εντοπισμός της πηγής των ουσιωδών περιορισμών

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις διασφαλίζουν ότι η αναλογιστική λειτουργία αξιολογεί την ακρίβεια, την πληρότητα και την καταλληλότητα των δεδομένων προκειμένου να εντοπίζει τυχόν ουσιώδεις περιορισμούς όσον αφορά στα δεδομένα. Εάν εντοπιστούν ουσιώδεις περιορισμοί, τότε η αναλογιστική λειτουργία οφείλει να εντοπίσει τις πηγές των περιορισμών αυτών.

Άρθρο 11
(10^η κατευθυντήρια γραμμή)
Αντίκτυπος των ελλείψεων

1. Οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις εντοπίζουν κάθε πιθανή έλλειψη στα δεδομένα, η οποία θα μπορούσε να επηρεάσει τη συμμόρφωση τους με τις απαιτήσεις ποιότητας των δεδομένων και αξιολογούν τον αντίκτυπο της.

Για το λόγο αυτό, οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις διασφαλίζουν ότι η αναλογιστική λειτουργία:

- α) εξετάζει όλα τα συναφή διαθέσιμα έγγραφα τεκμηρίωσης εσωτερικών διεργασιών και διαδικασιών οι οποίες αφορούν στη συλλογή, αποθήκευση και επικύρωση των δεδομένων που χρησιμοποιούνται για την αποτίμηση των τεχνικών προβλέψεων, και,
- β) αναζητεί, όπου κρίνεται απαραίτητο, ειδικότερες πληροφορίες για τα δεδομένα επικοινωνώντας με το προσωπικό της επιχείρησης που συμμετέχει στις διαδικασίες αυτές.

2. Επιπλέον, οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις διασφαλίζουν ότι η αναλογιστική λειτουργία λειτουργεί ως συντονιστής κάθε εργασίας η οποία εκτελείται με σκοπό:

- α) την αξιολόγηση του αντίκτυπου των ελλείψεων στα διαθέσιμα δεδομένα που πρόκειται να χρησιμοποιηθούν για τον υπολογισμό των τεχνικών προβλέψεων, και
- β) την εξαγωγή συμπερασμάτων σχετικά με το κατά πόσον τα διαθέσιμα δεδομένα μπορούν να χρησιμοποιηθούν για τον σκοπό για τον οποίο προορίζονται ή εάν θα πρέπει να αναζητηθούν εναλλακτικά δεδομένα.

Άρθρο 12
(11^η κατευθυντήρια γραμμή)
Προσαρμογές δεδομένων

1. Οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις διασφαλίζουν ότι, όταν εντοπίζονται ελλείψεις οι οποίες σχετίζονται με τα δεδομένα, η αναλογιστική λειτουργία αξιολογεί τον βαθμό κατά τον οποίο η ποιότητα των δεδομένων, λαμβανομένου υπόψη του σκοπού τους, δύναται να βελτιωθεί μέσω προσαρμογών ή συμπληρώσεων.

2. Σε περιπτώσεις κατά τις οποίες τα δεδομένα προκύπτουν από ανταλλαγή πληροφοριών με επιχειρηματικό εταίρο, τότε οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις διασφαλίζουν ότι εφαρμόζονται κατάλληλα μέτρα για την αντιμετώπιση των τυχόν περιορισμών που προκύπτουν στα δεδομένα αυτά.

3. Όταν χρησιμοποιούνται εξωτερικά δεδομένα, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις διασφαλίζουν ότι τα δεδομένα αυτά πληρούν τα πρότυπα που καθορίζονται στην παρούσα σχετικά με την ποιότητα των δεδομένων.

4. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις αποφασίζουν κατά πόσον είναι εφικτή η προσαρμογή των δεδομένων για την αντιμετώπιση των ελλείψεων που επηρεάζουν την ποιότητα τους, καθώς επίσης και ποιες συγκεκριμένες, κατά περίπτωση, προσαρμογές πρέπει να εφαρμοστούν, ενδεικτικά στις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) είτε η ίδια η ασφαλιστική επιχείρηση είναι νέα είτε τα δεδομένα προέρχονται από νέα ασφαλιστική δραστηριότητα της επιχείρησης,

β) το σχετικό χαρτοφυλάκιο ασφαλίσεων είναι περιορισμένο,

γ) το νομικό ή οικονομικό περιβάλλον εντός του οποίου λειτουργεί η επιχείρηση έχει μεταβληθεί σε βαθμό που να επηρεάζει δυσχερώς την καταλληλότητα των ιστορικών δεδομένων, ώστε να μην μπορούν χρησιμοποιηθούν αυτούσια για την αποτίμηση των τεχνικών προβλέψεων,

δ) τα δεδομένα αφορούν σε ετερογενείς εργασίες και εάν χρησιμοποιηθούν αυτούσια είναι πιθανόν να διαστρεβλώσουν τα μοτίβα εξέλιξης των αποζημιώσεων καθιστώντας δυσχερή την αποτίμηση των τεχνικών προβλέψεων με αξιόπιστο τρόπο.

5. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις διασφαλίζουν ότι οι προσαρμογές των δεδομένων περιορίζονται στο απολύτως αναγκαίο επίπεδο, και έχουν αποκλειστικό σκοπό την ενίσχυση της συμμόρφωσης αυτών με τα κριτήρια που ορίζονται στην παρούσα. Επιπροσθέτως διασφαλίζουν ότι οι προσαρμογές των δεδομένων δεν στρεβλώνουν την αναγνώριση των τάσεων και τυχόν λοιπών χαρακτηριστικών που σχετίζονται με τους υποκείμενους κινδύνους.

Άρθρο 13

(12^η κατευθυντήρια γραμμή)

Συστάσεις της αναλογιστικής λειτουργίας

1. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις διασφαλίζουν ότι η αναλογιστική λειτουργία διατυπώνει συστάσεις προς το διοικητικό τους συμβούλιο σχετικά με τις εργασίες που πρέπει να διενεργηθούν με σκοπό την αύξηση της ποιότητας και της ποσότητας των διαθέσιμων δεδομένων.

2. Οι συστάσεις της παραγράφου 1 του παρόντος περιλαμβάνουν κατ' ελάχιστον περιγραφή των πηγών των ουσιωδών περιορισμών στα δεδομένα καθώς και προτάσεις για πιθανές λύσεις, λαμβάνοντας υπόψη την αποτελεσματικότητα και τον χρόνο που απαιτείται για την εφαρμογή τους.

Άρθρο 14
(13^η κατευθυντήρια γραμμή)
Εφαρμογή της κρίσης των εμπειρογνομόνων στους ουσιώδεις περιορισμούς

1. Οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις διασφαλίζουν ότι, στην περίπτωση που υφίστανται ουσιώδεις περιορισμοί στα δεδομένα, οι οποίοι δεν είναι δυνατόν να αντιμετωπιστούν χωρίς αδικαιολόγητη πολυπλοκότητα, γίνεται χρήση της κρίσης εμπειρογνομόνων, με σκοπό την αντιμετώπιση των περιορισμών αυτών προκειμένου να εξασφαλιστεί ο ορθός υπολογισμός των τεχνικών προβλέψεων.
2. Οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις διασφαλίζουν ότι, σε καμία περίπτωση, δεν υπονομεύεται η ακρίβεια του υπολογισμού των τεχνικών προβλέψεων λόγω εσφαλμένων ή ελλιπών δεδομένων.

Άρθρο 15
(14^η κατευθυντήρια γραμμή)
Καταγραφή των περιορισμών στα δεδομένα

Οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις διασφαλίζουν ότι η αναλογιστική λειτουργία καταγράφει τους περιορισμούς όσον αφορά στα δεδομένα, συμπεριλαμβάνοντας τουλάχιστον:

- α) περιγραφή των ελλείψεων, στην οποία συμπεριλαμβάνονται τα αίτια καθώς και τυχόν παραπομπές σε άλλα έγγραφα στα οποία είχαν εντοπιστεί οι ελλείψεις αυτές,
- β) συνοπτική επεξήγηση του αντίκτυπου των ελλείψεων των δεδομένων στην εκτέλεση των εργασιών που αφορούν στον υπολογισμό των τεχνικών προβλέψεων, όσον αφορά στη σημαντικότητά τους καθώς και στον τρόπο με τον οποίο επηρεάζουν τη διαδικασία αυτή,
- γ) περιγραφή των μέτρων που έλαβε η αναλογιστική λειτουργία για τον εντοπισμό των ελλείψεων,
- δ) περιγραφή του τρόπου με τον οποίο οι καταστάσεις αυτές μπορούν να διορθωθούν βραχυπρόθεσμα για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού και τυχόν συναφείς συστάσεις προς εφαρμογή για την ενίσχυση της ποιότητας των δεδομένων στο μέλλον.

ΕΝΟΤΗΤΑ 4

Δεδομένα της αγοράς

Άρθρο 16
(15^η κατευθυντήρια γραμμή)
Χρήση δεδομένων της αγοράς

1. Κατά την αποτίμηση υποχρεώσεων, η αξία των οποίων εξαρτάται άμεσα από τη συμπεριφορά των χρηματοοικονομικών αγορών καθώς και στις περιπτώσεις στις οποίες, κατά τον υπολογισμό των τεχνικών προβλέψεων, ενώ υπάρχουν εσωτερικά δεδομένα, μια ασφαλιστική ή ανασφαλιστική επιχείρηση χρησιμοποιεί δεδομένα τα οποία προέρχονται από εξωτερική πηγή, τότε η επιχείρηση αυτή πρέπει να είναι σε θέση να αποδεικνύει, σε κάθε χρονική στιγμή, στην Τράπεζα της Ελλάδος ότι τα εξωτερικά δεδομένα είναι καταλληλότερα για τον επιδιωκόμενο σκοπό από τα αντίστοιχα εσωτερικά δεδομένα.
2. Οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις διασφαλίζουν ότι τα εξωτερικά δεδομένα, είτε αυτά παρέχονται από τρίτα μέρη είτε αφορούν σε δεδομένα της αγοράς, χρησιμοποιούνται συμπληρωματικά ως προς τα διαθέσιμα εσωτερικά δεδομένα.
3. Ανεξαρτήτως τόσο του επιπέδου της εξάρτησης της αξίας των υποχρεώσεων από τη συμπεριφορά των χρηματοοικονομικών αγορών όσο και του επιπέδου της ποιότητας των διαθέσιμων εσωτερικών δεδομένων, οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις λαμβάνουν υπόψη τους συναφείς δείκτες αναφοράς οι οποίοι προέρχονται από εξωτερικές πηγές, ενδεικτικά δείκτες πληθωρισμού ή χρηματιστηριακούς δείκτες, όπου αρμόζει.
4. Οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις διασφαλίζουν ότι τα εξωτερικά δεδομένα συμπεριλαμβάνονται στην ανάλυση για την αξιολόγηση της γενικής συμμόρφωσης με τις απαιτήσεις για την ποιότητα των δεδομένων.

Άρθρο 17
(16^η κατευθυντήρια γραμμή)
Όροι για τα δεδομένα της αγοράς

1. Οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις διασφαλίζουν ότι η αναλογιστική λειτουργία αξιολογεί, την ακρίβεια, καταλληλότητα και πληρότητα των εξωτερικών δεδομένων που χρησιμοποιεί. Επιπλέον, διασφαλίζουν ότι η αναλογιστική λειτουργία έχει γνώση και λαμβάνει υπόψη της κατά την ανωτέρω αξιολόγηση την αξιοπιστία των πηγών των στοιχείων καθώς και τη διαχρονική συνέπεια και σταθερότητα της διαδικασίας συλλογής και δημοσίευσης.

2. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις διασφαλίζουν ότι η αναλογιστική λειτουργία, κατά την αξιολόγηση της παραγράφου 1 του παρόντος, λαμβάνει υπόψη της όλες τις τυχόν παραδοχές, υποθέσεις και συναφείς μεθοδολογίες που εφαρμόζονται για την εξαγωγή των δεδομένων, συμπεριλαμβανομένων τυχών προσαρμογών ή απλοποιήσεων που εφαρμόζονται στα μη επεξεργασμένα, πρωτογενή, στοιχεία. Η αναλογιστική λειτουργία γνωρίζει και λαμβάνει υπόψη της τυχόν αλλαγές που επήλθαν στα εξωτερικά δεδομένα με την πάροδο του χρόνου, είτε οι αλλαγές αυτές σχετίζονται με αλλαγές στις παραδοχές ή υποθέσεις, είτε με αλλαγές σε εφαρμοζόμενες μεθοδολογίες, είτε με αλλαγές σε τυχόν άλλες διαδικασίες που αφορούν στη συλλογή των εξωτερικών δεδομένων.

3. Στην περίπτωση που αυτό είναι εφικτό ή δέον, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις διασφαλίζουν ότι η αναλογιστική λειτουργία συγκρίνει τα χρησιμοποιούμενα για τον υπολογισμό των τεχνικών προβλέψεων δεδομένα με αντίστοιχες πληροφορίες των χρηματοοικονομικών αγορών καθώς και με αντίστοιχα διαθέσιμα στοιχεία του κλάδου ή της αγοράς, σύμφωνα με τις απαιτήσεις της παραγράφου 3 του άρθρου 51 του ν. 4364/2016. Τυχόν ουσιώδεις αποκλίσεις εντοπίζονται και γίνονται κατανοητές από την αναλογιστική λειτουργία. Η ανάλυση αυτή μπορεί να αναφέρεται σε ιδιαιτερότητες του υπό εκτίμηση ομογενούς χαρτοφυλακίου κινδύνων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΚΑΤΗΓΟΡΙΟΠΟΙΗΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑΧΩΡΙΣΜΟΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ

Άρθρο 18

(17^η κατευθυντήρια γραμμή)

Κατηγοριοποίηση των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών υποχρεώσεων που απορρέουν από συμβάσεις ασφάλισης ασθενείας και συμβάσεις ασφάλισης κατά ζημιών

1. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις διασφαλίζουν ότι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές υποχρεώσεις που απορρέουν από συμβάσεις ασφάλισης ασθενείας ή συμβάσεις ασφάλισης κατά ζημιών θεωρείται ότι ασκούνται σε παρόμοια τεχνική βάση με αυτή της ασφάλισης ζωής και, ως εκ τούτου, ότι ταξινομούνται σε κατηγορίες δραστηριοτήτων του κλάδου ασφάλισης ζωής, εφόσον:

α) οι υποχρεώσεις αυτές εκτίθενται σε βιομετρικούς κινδύνους (ενδεικτικά θνησιμότητα, μακροβιότητα, ανικανότητα ή αναπηρία ή νοσηρότητα), και

β) οι συνήθεις τεχνικές ή μεθοδολογίες που εφαρμόζονται για την αποτίμηση των υποχρεώσεων αυτών λαμβάνουν ρητώς υπόψη τη συμπεριφορά μεταβλητών ή παραμέτρων οι οποίες εξαρτώνται από τους ανωτέρω κινδύνους.

2. Στις περιπτώσεις στις οποίες ασφαλιστικές ή αντασφαλιστικές υποχρεώσεις ασθενείας υπολογίζονται σύμφωνα με τους όρους που καθορίζονται στο άρθρο 166 του ν. 4364/2016, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις διασφαλίζουν ότι οι υποχρεώσεις αυτές θεωρείται ότι ασκούνται σε παρόμοια τεχνική βάση με αυτή της ασφάλισης ζωής και, ως εκ τούτου, ότι ταξινομούνται σε κατηγορίες δραστηριοτήτων του κλάδου ασφάλισης ζωής.

Άρθρο 19

(18^η κατευθυντήρια γραμμή)

Μεταβολή στην κατηγοριοποίηση των υποχρεώσεων που απορρέουν από ασφαλίσεις και αντασφαλίσεις κατά ζημιών

1. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις διασφαλίζουν ότι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές υποχρεώσεις που ταξινομήθηκαν αρχικά σε κατηγορίες δραστηριοτήτων του κλάδου ασφάλισης κατά ζημιών, αναταξινομούνται σε κατηγορίες δραστηριοτήτων του κλάδου ασφάλισης ζωής, εφόσον:

α) λόγω της επέλευσης του καλυπτόμενου από ασφάλιση συμβάντος, οι εν λόγω υποχρεώσεις εκτίθενται σε βιομετρικούς κινδύνους, και

β) υφίστανται διαθέσιμα επαρκή στοιχεία για την αξιολόγηση των εν λόγω υποχρεώσεων με τεχνικές ή μεθόδους που χρησιμοποιούνται για τις ασφαλίσεις ζωής.

2. Στην περίπτωση της παραγράφου 1 του παρόντος, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις διασφαλίζουν ότι σχετικές τεχνικές προβλέψεις αποτιμώνται με χρήση τεχνικών ή μεθόδων που εφαρμόζονται για τις ασφαλίσεις ζωής και οι οποίες λαμβάνουν ρητώς υπόψη την συμπεριφορά των μεταβλητών που αναπαριστούν βιομετρικούς κινδύνους.

Άρθρο 20

(19^η κατευθυντήρια γραμμή)

Προσδιορισμός και αξιολόγηση της καταλληλότητας μιας ομοιογενούς ομάδας κινδύνου

1. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις εξετάζουν και καθορίζουν τις παραδοχές και τις υποθέσεις που χρησιμοποιούν κατά τον υπολογισμό των τεχνικών προβλέψεων ξεχωριστά για κάθε μία ομοιογενή ομάδα κινδύνου.

2. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις καθορίζουν τις ομοιογενείς ομάδες κινδύνου κατά τέτοιο τρόπο ώστε οι ομάδες αυτές να διατηρούνται κατά το δυνατόν σταθερές με την πάροδο του χρόνου.

Μια ομοιογενής ομάδα κινδύνου περιλαμβάνει ένα σύνολο ασφαλιστικών ή αντασφαλιστικών υποχρεώσεων με παρόμοια χαρακτηριστικά κινδύνου. Κατά την ταξινόμηση των ασφαλιστικών ή αντασφαλιστικών υποχρεώσεων σε ομοιογενείς ομάδες κινδύνου, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις διασφαλίζουν ότι επιτυγχάνεται η κατάλληλη ισορροπία μεταξύ:

α) της αξιοπιστίας των διαθέσιμων δεδομένων, προς τον σκοπό της διευκόλυνσης της διενέργειας αξιόπιστων στατιστικών αναλύσεων, αφ' ενός, και

β) της ομοιογένειας των χαρακτηριστικών κινδύνου εντός της ομάδας, αφ' ετέρου.

3. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις, όταν καθορίζουν τις ομοιογενείς ομάδες κινδύνου, λαμβάνουν υπόψη τους, τουλάχιστον τα ακόλουθα στοιχεία:

α) την πολιτική ανάληψης ασφαλιστικών κινδύνων,

β) τα μοτίβα διακανονισμού απαιτήσεων (claim settlement patterns),

γ) το προφίλ κινδύνου των ασφαλισμένων,

δ) τα χαρακτηριστικά του προϊόντος, ιδίως τις εγγυήσεις,

ε) τις μελλοντικές ενέργειες διαχείρισης.

4. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις διασφαλίζουν ότι οι χρησιμοποιούμενες ομοιογενείς ομάδες κινδύνου για την αποτίμηση των ακαθάριστων τεχνικών προβλέψεων, χωρίς την αφαίρεση των ανακτήσιμων ποσών από αντασφαλιστικές συμβάσεις εκχώρησης και Φορείς Ειδικού Σκοπού, και αυτές που χρησιμοποιούνται για την αποτίμηση των αντίστοιχων ανακτήσιμων ποσών από αντασφαλίσεις είναι συνεπείς μεταξύ τους.

Άρθρο 21

(20^η κατευθυντήρια γραμμή)

Υπολογισμοί σε επίπεδο ομαδοποιημένων ασφαλιστηρίων συμβολαίων

Κατά τον υπολογισμό των τεχνικών προβλέψεων και των προβολών των ταμειακών ροών, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις εφαρμόζουν τις παραδοχές που εξάγονται στο επίπεδο των ομοιογενών ομάδων κινδύνου σε μεμονωμένα ασφαλιστήρια ή ομαδοποιημένα ασφαλιστήρια, όπου το επίπεδο των ομαδοποιήσεων μπορεί να είναι πιο λεπτομερές από αυτό των ομοιογενών ομάδων κινδύνου.

Άρθρο 22
(21^η κατευθυντήρια γραμμή)
Διαχωρισμός των ασφαλιστικών ή αντασφαλιστικών συμβάσεων που καλύπτουν
πολλαπλούς κινδύνους

1. Στην περίπτωση που ασφαλιστική ή αντασφαλιστική σύμβαση καλύπτει κινδύνους που περιλαμβάνονται σε περισσότερες από μια διαφορετικές κατηγορίες δραστηριοτήτων, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις διαχωρίζουν αναλόγως τις προκύπτουσες υποχρεώσεις.
2. Ο διαχωρισμός των υποχρεώσεων, κατά την παράγραφο 1 του παρόντος, δεν είναι απαραίτητος στην περίπτωση που μόνον ένας από τους κινδύνους που καλύπτει η σύμβαση είναι σημαντικός, και οι λοιποί είναι αμελητέοι. Στην περίπτωση αυτή, οι υποχρεώσεις που σχετίζονται με τη εν λόγω σύμβαση κατηγοριοποιούνται σύμφωνα με τον σημαντικό αυτόν παράγοντα κινδύνου.

Άρθρο 23
(22^η κατευθυντήρια γραμμή)
Επίπεδο ανάλυσης της κατηγοριοποίησης

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις εξετάζουν κατά πόσον το επίπεδο ανάλυσης της κατηγοριοποίησης των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών υποχρεώσεων αντικατοπτρίζει επαρκώς τη φύση των κινδύνων.

Κατά τον καθορισμό της κατηγοριοποίησης λαμβάνονται υπόψη τα δικαιώματα των ασφαλισμένων για συμμετοχή στα κέρδη, τα ενσωματωμένα στις συμβάσεις δικαιώματα και εγγυήσεις και οι σχετικοί παράγοντες κινδύνου των υποχρεώσεων.

Άρθρο 24
(23^η κατευθυντήρια γραμμή)
Κατηγοριοποίηση όσον αφορά τις προβλέψεις ασφαλίστρων και τις προβλέψεις
εκκρεμών απαιτήσεων

Κατά την επιλογή των ομοιογενών ομάδων κινδύνου για τους υπολογισμούς των προβλέψεων ασφαλίστρων και των προβλέψεων εκκρεμών απαιτήσεων, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις λαμβάνουν υπόψη τόσο τη φύση των υποκείμενων κινδύνων που αποτιμώνται από κοινού, όσο και την ποιότητα των δεδομένων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ

ΠΑΡΑΔΟΧΕΣ

ΕΝΟΤΗΤΑ 1

Γενικά

Άρθρο 25 (24^η κατευθυντήρια γραμμή) Συνέπεια των παραδοχών

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις διασφαλίζουν ότι οι παραδοχές που χρησιμοποιούνται για τον καθορισμό των τεχνικών προβλέψεων, των ιδίων κεφαλαίων και της Κεφαλαιακής Απαιτήσης Φερεγγυότητας είναι συνεπείς μεταξύ τους.

Άρθρο 26 (25^η κατευθυντήρια γραμμή) Ανάπτυξη υποδειγμάτων των βιομετρικών παραγόντων κινδύνου

1. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις, για την αποτίμηση των βιομετρικών παραγόντων κινδύνου, εξετάζουν υποδείγματα τα οποία κάνουν χρήση είτε ντετερμινιστικών είτε στοχαστικών μεθόδων και εφαρμόζουν την καταλληλότερη μέθοδο, αναλόγως των χαρακτηριστικών του αποτιμώμενου χαρτοφυλακίου, ενδεικτικά λαμβάνοντας υπόψη τα ακόλουθα:

α) το μέγεθος του χαρτοφυλακίου και την επίπτωση που έχει ο νόμος των μεγάλων αριθμών,

β) το χρόνο κατά τον οποίο αναμένεται οι αντίστοιχες απαιτήσεις να γεννηθούν,

γ) την ύπαρξη μελλοντικών τάσεων στους εν λόγω βιομετρικούς παράγοντες κινδύνου.

2. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις, όταν αξιολογούν κατά πόσον μια μέθοδος που δεν λαμβάνει υπόψη της τις αναμενόμενες μελλοντικές αλλαγές στους βιομετρικούς παράγοντες κινδύνου είναι κατάλληλη, λαμβάνουν υπόψη την οικονομική μέση διάρκεια (duration) των αντίστοιχων υποχρεώσεων και προβαίνουν σε εκτίμηση του σφάλματος που εισάγεται στο αποτέλεσμα λόγω χρήσης της μεθόδου αυτής.

3. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις διασφαλίζουν ότι όταν αξιολογούν την καταλληλότητα μιας μεθόδου η οποία λαμβάνει ως παραδοχή ότι οι βιομετρικοί παράγοντες κινδύνου είναι ανεξάρτητοι από κάθε άλλη μεταβλητή ή παράγοντα κινδύνου, εξετάζουν τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των εν λόγω παραγόντων κινδύνου και προβαίνουν σε εκτίμηση των μεταξύ τους συσχετίσεων, βασιζόμενοι είτε σε ιστορικά στοιχεία είτε σε κρίση εμπειρογνομόνων, κατά τα καθοριζόμενα στην παρούσα απόφαση.

Άρθρο 27

(26^η κατευθυντήρια γραμμή)

Δαπάνες για αντιστάθμιση κινδύνων (hedging)

1. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις που χρησιμοποιούν πρόγραμμα αντιστάθμισης για τον μετριασμό των κινδύνων, λαμβάνουν υπόψη κατά την αποτίμηση των τεχνικών προβλέψεων τα έξοδα που σχετίζονται με το ανωτέρω πρόγραμμα αντιστάθμισης, ενδεικτικά έξοδα μηχανογράφησης και κόστος συμβάσεων εξωτερικής ανάθεσης εκτέλεσης συναλλαγών. Ειδικότερη έμφαση δίδεται στο ύψος των ανωτέρω εξόδων σε περιπτώσεις έντονης μεταβλητότητας ή έλλειψης ρευστότητας στις χρηματοπιστωτικές αγορές.

2. Η αναμενόμενη πραγματοποίηση των εξόδων αυτών αντικατοπτρίζεται στις προβλεπόμενες ταμειακές εισροές και εκροές που απαιτούνται για τον διακανονισμό των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών υποχρεώσεων.

Άρθρο 28

(27^η κατευθυντήρια γραμμή)

Διαθεσιμότητα δεδομένων της αγοράς

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις εξετάζουν τη διαθεσιμότητα δεδομένων της αγοράς σχετικά με έξοδα ή κατηγορίες εξόδων λαμβάνοντας υπόψη κατά πόσο τα εν λόγω δεδομένα της αγοράς αντιπροσωπεύουν το σχετιζόμενο χαρτοφυλάκιο ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών υποχρεώσεων, τον βαθμό που μπορούν να τα εμπιστευτούν (reliability) καθώς και την στατιστική αξιοπιστία τους (credibility).

Άρθρο 29
(28^η κατευθυντήρια γραμμή)
Έξοδα που λαμβάνονται υπόψη με βάση τους συμβατικούς όρους

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις διασφαλίζουν ότι τα έξοδα που καθορίζονται στις συμβάσεις που συνάπτονται μεταξύ αυτών και τρίτων μερών λαμβάνονται υπόψη στον υπολογισμό των τεχνικών προβλέψεων επί τη βάσει των συμβατικών όρων.

Ειδικότερα, οι προμήθειες (παραγωγής ή και άλλες) που προκύπτουν από ασφαλιστικές συμβάσεις λαμβάνονται υπόψη επί τη βάσει των συμβατικών όρων που συμφωνούνται μεταξύ των επιχειρήσεων και των διαμεσολαβητών ή πωλητών, και τα έξοδα που σχετίζονται με τις αντασφαλίσεις λαμβάνονται υπόψη επί τη βάσει των συμβάσεων που συνάπτονται μεταξύ των επιχειρήσεων και των αντασφαλιστών τους.

ΕΝΟΤΗΤΑ 2

Κατανομή εξόδων

Άρθρο 30
(29^η κατευθυντήρια γραμμή)
Επίπεδο ανάλυσης της κατανομής εξόδων

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις κατανέμουν το σύνολο των εξόδων τους στις ομοιογενείς ομάδες κινδύνου, και τουλάχιστον ανά κατηγορία δραστηριοτήτων, σύμφωνα με την κατηγοριοποίηση των υποχρεώσεών τους που χρησιμοποιούν για τον υπολογισμό των τεχνικών προβλέψεων.

Άρθρο 31
(30^η κατευθυντήρια γραμμή)
Κατανομή των γενικών εξόδων

1. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις κατανέμουν το σύνολο των γενικών εξόδων τους με ρεαλιστικό και αντικειμενικό τρόπο και βασίζουν την κατανομή:

- α) σε πρόσφατες αναλύσεις των δραστηριοτήτων τους,
- β) στον προσδιορισμό κατάλληλων παραγόντων εξόδων, και
- γ) σε σχετικούς δείκτες καταλογισμού εξόδων.

Άρθρο 32
(31^η κατευθυντήρια γραμμή)
Αλλαγή της μεθόδου κατανομής των γενικών εξόδων

1. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις κατανέμουν τα γενικά έξοδα σε υφιστάμενες και μελλοντικές δραστηριότητες με διαχρονική συνέπεια, και μεταβάλλουν τη μέθοδο της κατανομής μόνον εάν μια νέα προσέγγιση αντικατοπτρίζει καλύτερα την τρέχουσα κατάσταση. Στις περιπτώσεις αυτές, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις τεκμηριώνουν την νέα προσέγγιση και εξηγούν το λόγο της μεταβολής.

2. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 1 του άρθρου 31 του παρόντος καθώς και τυχόν εφαρμογής της αρχής της αναλογικότητας, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις εξετάζουν το ενδεχόμενο χρήσης της απλοποίησης που παρατίθεται στο Τεχνικό Παράρτημα Ι της παρούσας, για την κατανομή των επαναλαμβανόμενων γενικών εξόδων σε υφιστάμενες δραστηριότητες και την προβολή τους κατά τους επόμενους 12 μήνες, εφόσον πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) η επιχείρηση ασκεί μόνον δραστηριότητες που ανανεώνονται, το αργότερο, ετησίως,

β) οι ανανεώσεις θεωρούνται ως νέες επιχειρηματικές δραστηριότητες σύμφωνα με τις διατάξεις περί ορίων συμβάσεων ασφάλισης, και

γ) οι απαιτήσεις προκύπτουν ομοιόμορφα κατά τη διάρκεια της περιόδου κάλυψης.

ΕΝΟΤΗΤΑ 3

Προβολή εξόδων

Άρθρο 33
(32^η κατευθυντήρια γραμμή)
Συνέπεια των προβολών

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις μεριμνούν ώστε η κατανομή των εξόδων τους, όπως αυτά εμπεριέχονται στις προβλέψεις ταμειακών ροών, να γίνεται με τέτοιο τρόπο ούτως ώστε η προβολή τους σε μελλοντικές χρονικές στιγμές να είναι συνεπής με την αντίστοιχη προβολή σε μελλοντικές χρονικές στιγμές των άλλων ταμειακών εισροών και εκροών που απαιτούνται για τον διακανονισμό των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών υποχρεώσεων.

Άρθρο 34
(33^η κατευθυντήρια γραμμή)
Μεταβολή στα έξοδα

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις διασφαλίζουν ότι οι παραδοχές που αφορούν στη μελλοντική εξέλιξη των δαπανών, συμπεριλαμβανομένων των μελλοντικών εξόδων που απορρέουν από δεσμεύσεις που έχουν αναληφθεί κατά την ημερομηνία αποτίμησης ή πριν από αυτή, είναι κατάλληλες και λαμβάνουν υπόψη τη φύση των σχετικών εξόδων. Οι επιχειρήσεις λαμβάνουν υπόψη τη μελλοντική εξέλιξή τους (πληθωρισμός εξόδων) κατά τρόπο συνεπή προς τις οικονομικές παραδοχές που διατυπώνονται.

Άρθρο 35
(34^η κατευθυντήρια γραμμή)
Απλοποιήσεις όσον αφορά στα έξοδα

1. Κατά την αξιολόγηση της φύσης, της κλίμακας και της πολυπλοκότητας των κινδύνων που ενυπάρχουν στα έξοδα που λαμβάνονται υπόψη κατά τον υπολογισμό των τεχνικών προβλέψεων, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις λαμβάνουν υπόψη, μεταξύ άλλων, την αβεβαιότητα των μελλοντικών ταμειακών ροών που σχετίζονται με τα έξοδα, καθώς και κάθε γεγονός που μπορεί να μεταβάλλει το ποσό, τη συχνότητα και τη σφοδρότητα των ταμειακών ροών που σχετίζονται με τα έξοδα.
2. Κατά την αξιολόγηση της παραγράφου 1 του παρόντος, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις λαμβάνουν υπόψη το είδος των εξόδων και τον βαθμό συσχέτισης μεταξύ των διαφόρων ειδών εξόδων.
3. Κατά τη χρήση απλοποίησης για την μελλοντική προβολή των επιβαρύνσεων για έξοδα, βάσει υποδείγματος το οποίο χρησιμοποιεί στοιχεία σχετικά με τις τρέχουσες ή προηγούμενες επιβαρύνσεις για έξοδα, συμπεριλαμβανομένου του πληθωρισμού, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις αναλύουν τα τρέχοντα και τα ιστορικά στοιχεία εξόδων, εξετάζοντας, μεταξύ άλλων, το λόγο που συμβαίνουν και τους παράγοντες που τα επηρεάζουν. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις περιλαμβάνουν στην αξιολόγηση αναλογικότητας την ανάλυση του τρόπου με τον οποίο τα έξοδα σχετίζονται με το μέγεθος και τη φύση των ασφαλιστικών χαρτοφυλακίων. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις δεν εφαρμόζουν απλοποίηση στις περιπτώσεις κατά τις οποίες τα έξοδα έχουν μεταβληθεί σημαντικά ή οι επιβαρύνσεις εξόδων αναμένεται να μην καλύπτουν το σύνολο αλλά μέρος μόνο των εξόδων που απαιτούνται για την εξυπηρέτηση των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών υποχρεώσεων.

ΕΝΟΤΗΤΑ 4

Χειρισμός των χρηματοοικονομικών εγγυήσεων και των συμβατικών δικαιωμάτων προαίρεσεως

Άρθρο 36
(35^η κατευθυντήρια γραμμή)
Χρεώσεις

1. Ως χρηματοοικονομικές εγγυήσεις, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις, κατ' ελάχιστον θεωρούν τις ακόλουθες:

α) εγγύηση του αρχικού κεφαλαίου ή εγγύηση μέρους του αρχικού κεφαλαίου,

β) ελάχιστη εγγυημένη απόδοση

γ) ελάχιστες εγγυημένες παροχές.

2. Ως συμβατικά δικαιώματα προαίρεσεως που προβλέπονται στις συμβάσεις (ενσωματωμένα δικαιώματα προαίρεσεως), οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις, κατ' ελάχιστον θεωρούν τα ακόλουθα:

α) δικαίωμα εξαγοράς,

β) δικαίωμα μετατροπής σε ελεύθερο καταβολής ασφαλίσεων,

γ) δικαίωμα μετατροπής της παροχής σε περιοδικά καταβαλλόμενη,

δ) δικαίωμα μετατροπής της σύμβασης σε άλλη (συμβατικά καθορισμένη) σύμβαση,

ε) δικαίωμα ανανέωσης (χωρίς έλεγχο ασφαλισιμότητας).

3. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις λαμβάνουν ρητώς υπόψη κατά τον υπολογισμό των τεχνικών προβλέψεων τα ποσά με τα οποία χρεώνονται οι ασφαλισμένοι, όσον αφορά στις παρεχόμενες χρηματοοικονομικές εγγυήσεις και στα συμβατικά δικαιώματα προαίρεσεως που τυχόν προβλέπονται στις συμβάσεις τους (ενσωματωμένα δικαιώματα προαίρεσεως).

Άρθρο 37
(36^η κατευθυντήρια γραμμή)
Καταλληλότητα των παραδοχών

1. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις διασφαλίζουν ότι οι παραδοχές που χρησιμοποιούνται για την αποτίμηση των συμβατικών δικαιωμάτων προαίρεσεως και των χρηματοοικονομικών εγγυήσεων είναι συνεπείς με τα τρέχοντα δεδομένα της αγοράς, την τρέχουσα πρακτική της αγοράς, τη συμπεριφορά του

ασφαλισμένου και της διοίκησης ειδικά όσον αφορά στα χαρακτηριστικά της δραστηριότητας και της επιχείρησης.

2. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις εξετάζουν τον αντίκτυπο των δυσμενών καταστάσεων και τάσεων της αγοράς και διαθέτουν και εφαρμόζουν τακτική διαδικασία επικαιροποίησης, διασφαλίζοντας ότι οι εν λόγω παραδοχές εξακολουθούν να είναι ρεαλιστικές, καθώς λαμβάνουν υπόψη όλη την επιπλέον πληροφόρηση που έχει προκύψει από τον χρόνο του τελευταίου υπολογισμού των τεχνικών προβλέψεων.

Άρθρο 38

(37^η κατευθυντήρια γραμμή)

Παραδοχές σχετικά με την συμπεριφορά των αντισυμβαλλομένων

1. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις διασφαλίζουν ότι οι παραδοχές και υποθέσεις που σχετίζονται με τη συμπεριφορά των αντισυμβαλλομένων βασίζονται σε στατιστικά και εμπειρικά στοιχεία, όπου διατίθενται.

2. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις, για τον προσδιορισμό τέτοιου είδους παραδοχών, εξετάζουν τον βαθμό στον οποίο οι αντισυμβαλλόμενοι κάνουν χρήση των συμβατικών δικαιωμάτων τους κατά τρόπο οικονομικά ορθολογικό. Για τον σκοπό αυτό, λαμβάνουν υπόψη τον βαθμό στον οποίο οι αντισυμβαλλόμενοι γνωρίζουν την αξία των ενσωματωμένων δικαιωμάτων προαιρέσεως, καθώς και τις πιθανές αντιδράσεις των αντισυμβαλλομένων στη μεταβαλλόμενη χρηματοοικονομική θέση της επιχείρησης.

ΕΝΟΤΗΤΑ 5

Μελλοντικές ενέργειες διαχείρισης

Άρθρο 39

(38^η κατευθυντήρια γραμμή)

Αιτιολόγηση μελλοντικών ενεργειών διαχείρισης

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές είναι σε θέση να παρέχουν επαρκή αιτιολόγηση στην Τράπεζα της Ελλάδος στις περιπτώσεις κατά τις οποίες μελλοντικές ενέργειες διαχείρισης δεν εφαρμόζονται, επί τη βάσει της σημαντικότητάς τους, ενώ συνεχίζουν να λαμβάνονται υπόψη στους υπολογισμούς των τεχνικών προβλέψεων.

Άρθρο 40
(39^η κατευθυντήρια γραμμή)
Συνέπεια των μελλοντικών ενεργειών διαχείρισης με τις λοιπές παραδοχές

1. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις, κατά τον σχεδιασμό και υλοποίηση σεναρίων τα οποία χρησιμοποιούνται για την αποτίμηση των τεχνικών προβλέψεων, λαμβάνουν υπόψη την επίπτωση των υποτιθέμενων μελλοντικών ενεργειών διαχείρισης στις λοιπές παραδοχές των σεναρίων.
2. Συγκεκριμένα, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις λαμβάνουν υπόψη την επίδραση κάθε μιας συγκεκριμένης μελλοντικής ενέργειας διαχείρισης στη συμπεριφορά των ασφαλισμένων ή στα έξοδά της.
3. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις, κατά τον σχεδιασμό και καταγραφή των μελλοντικών ενεργειών διαχείρισης, λαμβάνουν υπόψη τους σχετικούς νομικούς ή κανονιστικούς ή λοιπούς περιορισμούς που οι ενέργειες αυτές υφίστανται.
4. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις διασφαλίζουν ότι οι υποτιθέμενες μελλοντικές ενέργειες διαχείρισης είναι συνεπείς με τον εταιρικό σχεδιασμό, και σχεδιάζονται με γνώμονα την ισορροπία μεταξύ του βαθμού ανταγωνιστικότητας της εταιρείας και του κινδύνου αύξησης των εξαγορών.

Άρθρο 41
(40^η κατευθυντήρια γραμμή)
Αλληλεπίδραση με την εκχωρούσα επιχείρηση

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις, σε περίπτωση αντασφαλιστικών αναλήψεων, εκλαμβάνουν ως συμπεριφορά των αντισυμβαλλομένων τους, τη συμπεριφορά της εκχωρούσας ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης λόγω εφαρμογής από αυτήν μελλοντικών ενεργειών διαχείρισης.

Στην περίπτωση αυτή, κατά τον υπολογισμό των τεχνικών προβλέψεων, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις προβαίνουν σε εύλογες υποθέσεις και παραδοχές όσον αφορά στη συμπεριφορά της εκχωρούσας επιχείρησης.

ΕΝΟΤΗΤΑ 6

Μελλοντικές έκτακτες παροχές (future discretionary benefits)

Άρθρο 42 (41^η κατευθυντήρια γραμμή) Μελλοντικές έκτακτες παροχές

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις λαμβάνουν υπόψη, κατά τον υπολογισμό των τεχνικών προβλέψεων, τις μελλοντικές έκτακτες παροχές που αναμένεται να χορηγηθούν, ανεξαρτήτως του αν οι εν λόγω παροχές είναι εγγυημένες βάσει σύμβασης.

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις διασφαλίζουν ότι στην εκτίμηση της αξίας των μελλοντικών έκτακτων παροχών λαμβάνονται υπόψη όλοι οι συναφείς νομικοί και συμβατικοί περιορισμοί, οι ισχύουσες ρυθμίσεις για τη συμμετοχή στα κέρδη, καθώς και τυχόν σχέδια για διανομή κερδών.

Άρθρο 43 (42^η κατευθυντήρια γραμμή) Παραδοχές σχετικά με τις μελλοντικές έκτακτες παροχές

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις διασφαλίζουν ότι οι παραδοχές που αφορούν στη διανομή των μελλοντικών έκτακτων παροχών διατυπώνονται με αντικειμενικό, ρεαλιστικό και επαληθεύσιμο τρόπο, λαμβάνοντας υπόψη τις αρχές και τις πρακτικές που ακολουθούν για τη διανομή κερδών στους αντισυμβαλλομένους.

Στην περίπτωση όπου η διανομή των μελλοντικών έκτακτων παροχών σχετίζεται με τη χρηματοοικονομική θέση της ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης, οι παραδοχές που υιοθετούνται αντανakλούν οπωσδήποτε την αλληλεπίδραση μεταξύ των στοιχείων του ενεργητικού και των σχετικών υποχρεώσεων της επιχείρησης.

Άρθρο 44

(43^η κατευθυντήρια γραμμή)

Παραδοχές σχετικά με την ανάπτυξη υποδειγμάτων για την διανομή των μελλοντικών έκτακτων παροχών

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις όταν αναπτύσσουν υποδείγματα για τη διανομή των μελλοντικών έκτακτων παροχών, διενεργούν ολοκληρωμένη ανάλυση της προηγούμενης εμπειρίας, της πρακτικής και του μηχανισμού διανομής των εν λόγω παροχών.

Σε περίπτωση χρήσης υποδείγματος που εφαρμόζει απλοποιημένη μέθοδο, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις τεκμηριώνουν την επιλογή τους, σε σχέση με την αρχή της αναλογικότητας, λαμβάνοντας υπόψη την ανάλυση του προηγούμενου εδαφίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟ ΤΩΝ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΠΡΟΒΛΕΨΕΩΝ

ΕΝΟΤΗΤΑ 1

Αξιολόγηση της αναλογικότητας

Άρθρο 45

(44^η κατευθυντήρια γραμμή)

Η γενική αρχή της αναλογικότητας

1. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις, πριν εφαρμόσουν της αρχή της αναλογικότητας σε οποιαδήποτε περιοχή που σχετίζεται με τον υπολογισμό των τεχνικών προβλέψεων, διασφαλίζουν ότι έχουν προβεί σε μια συνολική αξιολόγηση των υποκείμενων κινδύνων στις ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές υποχρεώσεις τους, λαμβάνοντας υπόψη τη φύση, την κλίμακα και την πολυπλοκότητα των εν λόγω κινδύνων καθώς και τη στενή αλληλεπίδρασή τους.

2. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις διασφαλίζουν ότι η αναλογιστική λειτουργία είναι σε θέση να αιτιολογεί τις μεθόδους που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό των τεχνικών προβλέψεων καθώς και να παρέχει εξηγήσεις αναφορικά με τους λόγους για τους οποίους επελέγησαν οι εν λόγω μέθοδοι.

Άρθρο 46
(45^η κατευθυντήρια γραμμή)
Αξιολόγηση της φύσης και της πολυπλοκότητας των κινδύνων

Κατά την αξιολόγηση της φύσης και της πολυπλοκότητας των κινδύνων που διέπουν τις ασφαλιστικές συμβάσεις, όπως καθορίζεται στην περίπτωση (α) της παραγράφου 2 του άρθρου 56 του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/35, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις λαμβάνουν υπόψη, τουλάχιστον, τα ακόλουθα χαρακτηριστικά, κατά περίπτωση:

- α) τον βαθμό ομοιογένειας των κινδύνων,
- β) την ποικιλία των διαφορετικών επιμέρους κινδύνων ή συστατικών των κινδύνων από τα οποία αποτελείται ο κίνδυνος,
- γ) τον τρόπο με τον οποίο οι εν λόγω επιμέρους κίνδυνοι αλληλοσυνδέονται,
- δ) το επίπεδο αβεβαιότητας, δηλαδή τον βαθμό στον οποίο είναι δυνατή η εκτίμηση των μελλοντικών ταμειακών ροών,
- ε) τη φύση της επέλευσης ή της οριστικοποίησης του κινδύνου όσον αφορά στη συχνότητα και στη σφοδρότητα,
- στ) τον τρόπο ή μοτίβο διαχρονικής εξέλιξης των πληρωθεισών αποζημιώσεων,
- ζ) το τελικό κόστος των αποζημιώσεων, λαμβάνοντας υπόψη τα άκρα της πιθανοθεωρητικής κατανομής (ουρά της κατανομής) των αποζημιώσεων,
- η) το είδος της δραστηριότητας από την οποία προκύπτουν οι κίνδυνοι, δηλαδή δραστηριότητες πρωτασφάλισης ή αντασφάλισης,
- θ) τον βαθμό της εξάρτησης μεταξύ των διαφορετικών ειδών κινδύνου, λαμβάνοντας υπόψη την εξάρτηση τα άκρα της πιθανοθεωρητικής κατανομής (ουρά της κατανομής) του κινδύνου,
- ι) τα μέσα μετριασμού του κινδύνου που εφαρμόζονται, εφόσον υπάρχουν, και τον αντίκτυπο αυτών στο προφίλ του κινδύνου.

Άρθρο 47
(46^η κατευθυντήρια γραμμή)
Εντοπισμός των δομών πολύπλοκων κινδύνων

1. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις αναγνωρίζουν τους παράγοντες που υποδεικνύουν την παρουσία πολύπλοκων κινδύνων. Η αναγνώριση του προηγούμενου εδαφίου πραγματοποιείται τουλάχιστον στις ακόλουθες περιπτώσεις:

- α) όταν οι ταμειακές ροές εξαρτώνται σε μεγάλο βαθμό από την οικονομική κατάσταση ή την κατάσταση μιας συγκεκριμένης αγοράς, ή από τα πιθανά

μελλοντικά σενάρια που χρησιμοποιούνται για την αποτίμηση των τεχνικών προβλέψεων,

β) όταν υφίστανται σημαντικές μη γραμμικές αλληλεξαρτήσεις μεταξύ των διαφόρων παραγόντων αβεβαιότητας,

γ) όταν οι ταμειακές ροές επηρεάζονται σημαντικά από τις πιθανές μελλοντικές ενέργειες διαχείρισης,

δ) όταν οι κίνδυνοι έχουν σημαντικό ασύμμετρο αντίκτυπο στην αξία των ταμειακών ροών, ιδίως εάν παρέχονται εγγυήσεις ή υφίστανται ενσωματωμένα δικαιώματα προαίρεσεως, ή εάν ισχύουν πολύπλοκες συμβάσεις αντασφάλισης,

ε) όταν η αξία των δικαιωμάτων προαίρεσεως και των εγγυήσεων επηρεάζεται από τη συμπεριφορά του ασφαλισμένου,

στ) όταν η επιχείρηση χρησιμοποιεί πολύπλοκο μηχανισμό μετριασμού κινδύνου,

ζ) όταν ποικίλες καλύψεις διαφορετικής φύσης συνδυάζονται σε μία σύμβαση,

η) όταν οι όροι των συμβάσεων είναι σύνθετοι, μεταξύ άλλων, όσον αφορά στη χρήση εκπιπτόμενων ποσών, στη συμμετοχή του ασφαλισμένου, στα κριτήρια εφαρμογής της κάλυψης και στις εξαιρέσεις από την κάλυψη.

Άρθρο 48

(47^η κατευθυντήρια γραμμή)

Αξιολόγηση της κλίμακας των κινδύνων και συνδυαστική αξιολόγηση με την φύση και την πολυπλοκότητα

1. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις ιεραρχούν το σύνολο των κινδύνων τους επί τη βάση μιας κλίμακας, κατάλληλης για τις εργασίες και το προφίλ κινδύνου τους.

Προκειμένου για την ιεράρχηση του προηγούμενου εδαφίου, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις ορίζουν ένα συγκεκριμένο μέτρο αναφοράς ή ένα επίπεδο αναφοράς και επί τη βάση αυτού προβαίνουν σε σχετική ταξινόμηση των κινδύνων τους.

Κατά την ιεράρχηση αυτή, κίνδυνοι μεγαλύτεροι ιεραρχούνται υψηλότερα από κινδύνους μικρότερους.

Η ιεράρχηση των κινδύνων γίνεται με αντικειμενικό και αξιόπιστο τρόπο.

2. Ακολούθως, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις προβαίνουν σε συνδυαστική αξιολόγηση των κινδύνων τους επί τη βάση τουλάχιστον διδιάστατης κλίμακας, με τις ακόλουθες διαστάσεις

α. τη φύση και πολυπλοκότητα των κινδύνων, όπως αυτή έχει αξιολογηθεί κατά τα άρθρα 46 και 47 της παρούσης

β. την κλίμακα των κινδύνων, όπως αυτή έχει αξιολογηθεί κατά την παράγραφο 1 του παρόντος.

Άρθρο 49
(48^η κατευθυντήρια γραμμή)
Επίπεδο ανάλυσης της αξιολόγησης της σημαντικότητας

1. Οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις καθορίζουν το πλέον κατάλληλο επίπεδο στο οποίο πρέπει να διενεργείται η αξιολόγηση της σημαντικότητας των κινδύνων για τους σκοπούς του υπολογισμού των τεχνικών προβλέψεων, το οποίο θα μπορούσε να είναι είτε το επίπεδο των επιμέρους ομοιογενών ομάδων κινδύνου, είτε το επίπεδο των επιμέρους κατηγοριών δραστηριοτήτων είτε το επίπεδο της συνολικής δραστηριότητας της επιχείρησης ως σύνολο.

2. Οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις λαμβάνουν υπόψη κατά την αξιολόγηση της σημαντικότητας ότι ενώ ένας κίνδυνος μπορεί να θεωρείται ασήμαντος όσον αφορά στη δραστηριότητα της επιχείρησης ως σύνολο, ενδέχεται όμως να επηρεάζει σε σημαντικό βαθμό ένα μικρότερο τμήμα της εν λόγω επιχείρησης.

3. Οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις, κατά την αξιολόγηση της σημαντικότητας ενός κινδύνου, δεν αναλύουν τις τεχνικές προβλέψεις απομονωμένες από τα λοιπά στοιχεία, αλλά λαμβάνουν υπόψη κατά την αξιολόγηση κάθε περίπτωση του κινδύνου αυτού στα ίδια κεφάλαια και στην Κεφαλαιακή Απαίτηση Φερεγγυότητάς τους.

4. Οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις εξετάζουν κάθε πιθανή πρόσθετη αβεβαιότητα ή ανακρίβεια που εισάγεται λόγω της χρήσης απλοποιημένων παραδοχών, υποθέσεων ή μεθόδων (σφάλμα υποδείγματος – model error). Για την τεκμηρίωση ότι το σφάλμα υποδείγματος κατά την αποτίμηση των τεχνικών προβλέψεων είναι επουσιώδες, οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις αξιολογούν το σφάλμα υποδείγματος, χρησιμοποιώντας τις παρακάτω ενδεικτικές μεθοδολογίες:

α) ανάλυση ευαισθησίας κατά την οποία εξετάζεται ο βαθμός μεταβολής των τεχνικών προβλέψεων σε μεταβολές των παραδοχών, υποθέσεων ή των δεδομένων,

β) σύγκριση με τα αποτελέσματα άλλης μεθοδολογίας,

γ) χρήση μεθόδων περιγραφικής στατιστικής,

δ) αναδρομικός έλεγχος (back-testing) κατά τον οποίο τα αποτελέσματα που εξάγονται από το υπόδειγμα συγκρίνονται με τα πραγματοποιηθέντα,

ε) χρήση μεθόδων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων.

Άρθρο 50
(49^η κατευθυντήρια γραμμή)
Επιπτώσεις ουσιώδους σφάλματος που εντοπίζεται κατά την αξιολόγηση της
αναλογικότητας

Στις περιπτώσεις όπου είναι αναπόφευκτη η χρήση από την ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση μεθόδου η οποία οδηγεί σε σημαντικό επίπεδο σφάλματος - ενδεικτικά όταν δεν υπάρχουν επαρκή ιστορικά στοιχεία ή σε περιπτώσεις κινδύνων χαμηλής συχνότητας αλλά υψηλής σφοδρότητας - η επιχείρηση καταγράφει το γεγονός αυτό και εξετάζει τις επιπτώσεις όσον αφορά στην αξιοπιστία του υπολογισμού των τεχνικών προβλέψεων και στην συνολική κατάσταση φερεγγυότητας.

Ειδικότερα, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση αξιολογεί κατά πόσον το σημαντικό επίπεδο σφάλματος αντιμετωπίζεται επαρκώς κατά στον υπολογισμό της Κεφαλαιακής Απαιτήσης Φερεγγυότητας και, ως εκ τούτου, κατά τον καθορισμό του περιθωρίου κινδύνου στις τεχνικές προβλέψεις.

ΕΝΟΤΗΤΑ 2

Μέθοδοι που εφαρμόζονται για τους υπολογισμούς των τεχνικών προβλέψεων κατά τη διάρκεια του έτους

Άρθρο 51
(50^η κατευθυντήρια γραμμή)
Απλοποιημένος υπολογισμός των τεχνικών προβλέψεων κατά τη διάρκεια του έτους

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις μπορούν να χρησιμοποιούν απλοποιήσεις, ενδεικτικά την απλοποίηση που περιγράφεται στο Τεχνικό Παράρτημα VI της παρούσας, με την επιφύλαξη του αποτελέσματος από την αξιολόγηση της αναλογικότητας, για τους τριμηνιαίους υπολογισμούς των τεχνικών προβλέψεων.

Άρθρο 52

(51^η κατευθυντήρια γραμμή)

Υπολογισμός της βέλτιστης εκτίμησης των τριμηνιαίων τεχνικών προβλέψεων για ασφαλίσεις ζωής και κατά ζημιών

1. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις παρακολουθούν και αναλύουν τουλάχιστον ανά τρίμηνο την εξέλιξη των πραγματικών στοιχείων έναντι των αναμενόμενων.
2. Για τον τριμηνιαίο υπολογισμό της βέλτιστης εκτίμησης των τεχνικών προβλέψεων, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις μπορούν να διενεργούν απλοποιημένο υπολογισμό λαμβάνοντας υπόψη τις ταμειακές ροές του τριμήνου και τις νέες υποχρεώσεις που προκύπτουν κατά τη διάρκεια του τριμήνου (μέθοδος κύλισης - roll-forward calculation).
3. Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες, από την ανάλυση της παραγράφου 1 του παρόντος, προκύπτει ότι έχουν σημειωθεί σημαντικές αλλαγές κατά τη διάρκεια του τριμήνου τότε οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις προβαίνουν σε πλήρη και αναλυτικό υπολογισμό της βέλτιστης εκτίμησης.

Άρθρο 53

(52^η κατευθυντήρια γραμμή)

Υπολογισμός της βέλτιστης εκτίμησης των τριμηνιαίων τεχνικών προβλέψεων για ασφαλίσεις ζωής

1. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις προβαίνουν στην ανάλυση ευαισθησίας της παραγράφου 5 του άρθρου 272 του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/35 τουλάχιστον σε τριμηνιαία βάση, προκειμένου να αξιολογήσουν την ευαισθησία, ως προς τις σχετιζόμενες χρηματοοικονομικές παραμέτρους, της βέλτιστης εκτίμησης των τεχνικών προβλέψεων ασφαλίσεων ζωής που συνδέονται με επενδύσεις ή με δείκτες μετοχών ή άλλη αξία αναφοράς, ή παρέχουν συμμετοχή στα κέρδη ή παρέχουν οποιασδήποτε μορφής χρηματοοικονομική εγγύηση.
2. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις τεκμηριώνουν την επιλογή κάθε χρηματοοικονομικής παραμέτρου, τη συνεχή καταλληλότητά τους για το χαρτοφυλάκιο των οικείων στοιχείων ενεργητικού, καθώς και τη καταλληλότητα και την ακρίβεια της ανάλυσης ευαισθησίας.

ΕΝΟΤΗΤΑ 3

Μεθοδολογίες για την αποτίμηση των χρηματοοικονομικών εγγυήσεων και συμβατικών δικαιωμάτων προαίρεσης

Άρθρο 54

(53^η κατευθυντήρια γραμμή)

Απόφαση σχετικά με τη μεθοδολογία

1. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις διασφαλίζουν ότι η αποτίμηση των χρηματοοικονομικών εγγυήσεων και των συμβατικών δικαιωμάτων προαίρεσης βασίζεται σε κατάλληλες, εφαρμόσιμες και συναφείς αναλογιστικές και στατιστικές μεθοδολογίες που λαμβάνουν υπόψη τις εξελίξεις στον τομέα αυτό.

2. Όταν οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές αποφασίζουν τη μεθοδολογία καθορισμού της αξίας των χρηματοοικονομικών εγγυήσεων και των συμβατικών δικαιωμάτων προαίρεσης, διασφαλίζουν ότι λαμβάνονται υπόψη τουλάχιστον οι ακόλουθες πτυχές:

α) η φύση, η κλίμακα και η πολυπλοκότητα των υποκείμενων κινδύνων, καθώς και η αλληλεξάρτησή τους κατά τη διάρκεια ισχύος των συμβάσεων,

β) η εικόνα που έχει σχηματίσει η επιχείρηση σχετικά με τη φύση των δικαιωμάτων και των εγγυήσεων και τους βασικούς παράγοντες από τους οποίους επηρεάζονται,

γ) η αναγκαιότητα χρήσης πρόσθετων και σύνθετων υπολογισμών, κατόπιν ενδελεχούς ανάλυσης,

δ) η αιτιολόγηση της καταλληλότητας της μεθόδου.

Άρθρο 55

(54^η κατευθυντήρια γραμμή)

Μεθοδολογίες για την αποτίμηση των χρηματοοικονομικών εγγυήσεων και συμβατικών δικαιωμάτων προαίρεσης

1. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις, για την αποτίμηση των χρηματοοικονομικών εγγυήσεων και των συμβατικών δικαιωμάτων προαίρεσης, εφαρμόζουν μία από τις ακόλουθες δύο μεθοδολογίες και η επιλογή της γίνεται κατόπιν αξιολόγησης της αναλογικότητας του άρθρου 56 του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/35:

α) χρήση κλειστού μαθηματικού τύπου, ή

β) χρήση στοχαστικής μεθοδολογίας, η οποία περιλαμβάνει γεννήτρια οικονομικών σεναρίων.

2. Στις περιπτώσεις στις οποίες δεν είναι δυνατή η χρήση καμίας εκ των δύο μεθόδων της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις μπορούν να χρησιμοποιούν, ως έσχατη λύση, μια προσέγγιση που περιλαμβάνει τις ακόλουθες ενέργειες:

α) ανάλυση των χαρακτηριστικών του δικαιώματος ή της εγγύησης και του τρόπου με τον οποίο θα επηρεάσει τις ταμειακές ροές,

β) ανάλυση του κατά πόσον η αξία του δικαιώματος ή της εγγύησης αναμένεται να είναι πλέον ή να υπολείπεται της τιμής άσκησης (in-the-money / out-of-the-money),

γ) καθορισμός του μεγέθους της αναμενόμενης μεταβολής του κόστους του δικαιώματος ή της εγγύησης, με την πάροδο του χρόνου,

δ) εκτίμηση της πιθανότητας το δικαίωμα ή η εγγύηση να γίνουν περισσότερο ή λιγότερο δαπανηρά στο μέλλον.

3. Στις περιπτώσεις που μια ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση δεν χρησιμοποιεί μία εκ των δύο μεθόδων της παραγράφου 1 του παρόντος, τεκμηριώνει τους λόγους για τους οποίους δεν είναι δυνατή η εφαρμογή τους και αποδεικνύει στην Τράπεζα της Ελλάδος την καταλληλότητα της εφαρμοζόμενης μεθόδου.

ΕΝΟΤΗΤΑ 4

Γεννήτριες οικονομικών σεναρίων

Άρθρο 56

(55^η κατευθυντήρια γραμμή)

Τεκμηρίωση της γεννήτριας οικονομικών σεναρίων

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις είναι ανά πάσα χρονική στιγμή έτοιμες να παρουσιάσουν τα ακόλουθα έγγραφα στην Τράπεζα της Ελλάδος, κατόπιν σχετικού αιτήματος:

α) τα μαθηματικά υποδείγματα στα οποία βασίζεται η γεννήτρια οικονομικών σεναρίων και τον λόγο για την επιλογή τους,

β) την αξιολόγηση της ποιότητας των δεδομένων που σχετίζονται με τα υποδείγματα αυτά,

γ) τη διαδικασία βαθμονόμησης (calibration) των υποδειγμάτων, με την έννοια της εκτίμησης των χρησιμοποιούμενων από αυτά παραμέτρων,

δ) τις παραμέτρους που προκύπτουν από τη διαδικασία βαθμονόμησης ιδίως εκείνες που αντιστοιχούν στη μεταβλητότητα (volatility) και στη συσχέτιση των κινδύνων της αγοράς.

Άρθρο 57
(56^η κατευθυντήρια γραμμή)
Γενική κατανόηση της γεννήτριας οικονομικών σεναρίων

1. Στην περίπτωση που η γεννήτρια οικονομικών σεναρίων έχει ανατεθεί εξωτερικά, οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις διασφαλίζουν ότι κατανοούν επαρκώς τα ακόλουθα:

- α) τα μαθηματικά υποδείγματα στα οποία βασίζεται η ως άνω γεννήτρια,
- β) τη διαδικασία βαθμονόμησης, με ιδιαίτερη έμφαση στις μεθόδους και στις παραδοχές που χρησιμοποιήθηκαν, καθώς και στους περιορισμούς της,

2. Οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις ενημερώνονται για τυχόν σημαντικές αλλαγές στα στοιχεία τις παραγράφου 1 του παρόντος, σε συνεχή βάση.

Άρθρο 58
(57^η κατευθυντήρια γραμμή)
Διαδικασία βαθμονόμησης: δεδομένα της αγοράς και επιλογή χρηματοοικονομικών μέσων

1. Οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις διασφαλίζουν ότι η διαδικασία βαθμονόμησης μιας γεννήτριας οικονομικών σεναρίων η οποία χρησιμοποιείται για αποτίμηση που είναι συνεπής με την αγορά, βασίζεται σε δεδομένα από χρηματοπιστωτικές αγορές που είναι συγκροτημένες (deep), ρευστές (liquid) και διαφανείς (transparent), όπως ορίζονται στις παραγράφους 32, 33 και 34 του άρθρου 1 του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/35, και που αντικατοπτρίζουν τις τρέχουσες συνθήκες της αγοράς. Σε περίπτωση που αυτό δεν είναι δυνατό, οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις χρησιμοποιούν τιμές από άλλες αγορές, δίνοντας προσοχή σε τυχόν στρεβλώσεις και διασφαλίζοντας ότι οι προσαρμογές για την αντιμετώπιση των στρεβλώσεων αυτών πραγματοποιούνται κατόπιν μελέτης, με αντικειμενικό και αξιόπιστο τρόπο.

2. Οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις αποδεικνύουν ότι τα χρηματοοικονομικά μέσα που επιλέχθηκαν ώστε να χρησιμοποιηθούν στη διαδικασία βαθμονόμησης έχουν συνάφεια με τα χαρακτηριστικά των ασφαλιστικών ή ανασφαλιστικών υποχρεώσεων (ενδεικτικά, ενσωματωμένων δικαιωμάτων και χρηματοοικονομικών εγγυήσεων).

Άρθρο 59
(58^η κατευθυντήρια γραμμή)
Δοκιμές (ακρίβεια, αξιοπιστία και συνέπεια με την αγορά)

1. Όταν μια ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση χρησιμοποιεί μια γεννήτρια οικονομικών σεναρίων η οποία περιλαμβάνεται σε ένα στοχαστικό υπόδειγμα αποτίμησης των τεχνικών προβλέψεων, αποδεικνύει στην Τράπεζα της Ελλάδος ότι η ως άνω γεννήτρια είναι ακριβής, αξιόπιστη (robust) και συνεπής προς την αγορά.
2. Για την απόδειξη της ακρίβειας της γεννήτριας οικονομικών σεναρίων, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις διενεργούν αξιολόγηση της ακρίβειας της ως άνω γεννήτριας, κάνοντας χρήση τουλάχιστον της μεθοδολογίας «Monte Carlo ανάλυση σφάλματος».
3. Για την απόδειξη της αξιοπιστίας (robustness) της γεννήτριας οικονομικών σεναρίων, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις διενεργούν δοκιμές ευαισθησίας της αποτίμησης αντιπροσωπευτικού δείγματος των υποχρεώσεων στη μεταβολή ορισμένων παραμέτρων της διαδικασίας βαθμονόμησης.
4. Για την απόδειξη των χαρακτηριστικών που συνθέτουν τη συνέπεια της γεννήτριας οικονομικών σεναρίων με την αγορά, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις διεξάγουν τουλάχιστον ορισμένες από τις ακόλουθες δοκιμές στο σύνολο των σεναρίων που παράγονται από τη γεννήτρια που χρησιμοποιείται για την αποτίμηση:
 - α) δοκιμές βαθμονόμησης (calibration tests): επαλήθευση της εκπλήρωσης των απαιτήσεων που ορίζονται στην παράγραφο 3 του άρθρου 22 του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/35,
 - β) δοκιμές Martingale (martingale tests): επαλήθευση του κριτηρίου Martingale για τις κατηγορίες στοιχείων ενεργητικού (μετοχές, ομόλογα, ακίνητα, συναλλαγματικές ισοτιμίες, κ.λπ.) που χρησιμοποιήθηκαν κατά την διαδικασία βαθμονόμησης της γεννήτριας οικονομικών σεναρίων και για ορισμένες απλές στρατηγικές επενδύσεων χαρτοφυλακίου,
 - γ) δοκιμές συσχέτισης (correlations tests): σύγκριση των προσομοιούμενων συσχετίσεων με ιστορικές συσχετίσεις.
5. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις διασφαλίζουν ότι οι δοκιμές της γεννήτριας οικονομικών σεναρίων όσον αφορά στην ακρίβεια, στην αξιοπιστία και στη συνέπεια με την αγορά διενεργούνται σε τακτική βάση και τουλάχιστον ετησίως.

Άρθρο 60
(59^η κατευθυντήρια γραμμή)
Γεννήτριες τυχαίων και ψευδοτυχαίων αριθμών

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις διασφαλίζουν ότι οι γεννήτριες τυχαίων και ψευδοτυχαίων αριθμών που χρησιμοποιούνται σε μια γεννήτρια οικονομικών σεναρίων έχουν υποβληθεί σε κατάλληλες δοκιμές.

Άρθρο 61
(60^η κατευθυντήρια γραμμή)
Συνεχής καταλληλότητας της γεννήτριας οικονομικών σεναρίων

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις διαθέτουν επαρκείς διαδικασίες για να διασφαλίζουν τη συνεχή καταλληλότητα της γεννήτριας οικονομικών σεναρίων που χρησιμοποιείται κατά τον υπολογισμό των τεχνικών προβλέψεων.

ΕΝΟΤΗΤΑ 5

Υπολογισμός του περιθωρίου κινδύνου

Άρθρο 62
(61^η κατευθυντήρια γραμμή)
Μέθοδοι υπολογισμού του περιθωρίου κινδύνου

1. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις αξιολογούν κατά πόσον είναι απαραίτητη η πλήρης προβολή όλων των μελλοντικών Κεφαλαιακών Απαιτήσεων Φερεγγυότητας προκειμένου να αντικατοπτρίζεται με κατάλληλο τρόπο η φύση, η κλίμακα και η πολυπλοκότητα των κινδύνων που διέπουν τις ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές υποχρεώσεις της επιχείρησης αναφοράς.
2. Στην περίπτωση που η αξιολόγηση της παραγράφου 1 είναι θετική, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις διενεργούν όλους τους εν λόγω υπολογισμούς. Σε διαφορετική περίπτωση, είναι δυνατή η χρήση εναλλακτικών μεθόδων για τον υπολογισμό του περιθωρίου κινδύνου, διασφαλίζοντας ότι η επιλεγμένη μέθοδος είναι κατάλληλη για το προφίλ κινδύνου της επιχείρησης.
3. Στην περίπτωση που χρησιμοποιούνται απλοποιημένες μεθοδολογίες για τον υπολογισμό της βέλτιστης εκτίμησης, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις αξιολογούν τον επακόλουθο αντίκτυπο που μπορεί η χρήση των εν λόγω μεθοδολογιών να έχει στις διαθέσιμες μεθόδους για τον υπολογισμό του

περιθωρίου κινδύνου, συμπεριλαμβανομένης της χρήσης τυχόν απλοποιημένων μεθόδων για την προβολή των μελλοντικών Κεφαλαιακών Απαιτήσεων Φερεγγυότητας.

Άρθρο 63

(62^η κατευθυντήρια γραμμή)

Ιεράρχηση των μεθόδων για τον υπολογισμό του περιθωρίου κινδύνου

1. Κατά τη λήψη απόφασης σχετικά με το καταλληλότερο επίπεδο ιεράρχησης που παρατίθεται κατωτέρω, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις διασφαλίζουν ότι η πολυπλοκότητα των υπολογισμών δεν υπερβαίνει τον βαθμό που απαιτείται ώστε να αντικατοπτρίζεται με αναλογικό τρόπο η φύση, η κλίμακα και η πολυπλοκότητα των κινδύνων που διέπουν τις ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές υποχρεώσεις της επιχείρησης αναφοράς.

2. Οι επιχειρήσεις εφαρμόζουν την ιεράρχηση των μεθόδων του παρόντος άρθρου, σε συνέπεια με το πλαίσιο αξιολόγησης της αναλογικότητας, και με την ανάγκη ορθής αξιολόγησης των κινδύνων.

3. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις ακολουθούν την ακόλουθη ιεράρχηση, ως βάση για τη διαδικασία λήψης αποφάσεων όσον αφορά στις μεθόδους που πρόκειται να χρησιμοποιηθούν για την προβολή των μελλοντικών Κεφαλαιακών Απαιτήσεων Φερεγγυότητας:

α) Μέθοδος 1: Κατά προσέγγιση υπολογισμός των μεμονωμένων κινδύνων ή επιμέρους κινδύνων που περιλαμβάνονται σε ορισμένες ή όλες τις ενότητες ή υποενότητες που πρόκειται να χρησιμοποιηθούν για τον υπολογισμό των μελλοντικών Κεφαλαιακών Απαιτήσεων Φερεγγυότητας, σύμφωνα με την περίπτωση (α) του άρθρου 58 του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/35.

β) Μέθοδος 2: Κατά προσέγγιση υπολογισμός της συνολικής Κεφαλαιακής Απαιτήσης Φερεγγυότητας για κάθε μελλοντικό έτος, σύμφωνα με την περίπτωση (α) του άρθρου 58 του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/35, μεταξύ άλλων χρησιμοποιώντας τον λόγο της βέλτιστης εκτίμησης για το συγκεκριμένο μελλοντικό έτος προς τη βέλτιστη εκτίμηση κατά την ημερομηνία αποτίμησης.

Η μέθοδος αυτή δεν θεωρείται κατάλληλη όταν κατά την ημερομηνία αποτίμησης ή σε μεταγενέστερες ημερομηνίες υπάρχουν αρνητικές βέλτιστες εκτιμήσεις.

Με τη μέθοδο αυτή λαμβάνονται υπόψη τα μοτίβα λήξης και διακανονισμού αποζημιώσεων (maturity and run-off patterns) των υποχρεώσεων, μετά την αφαίρεση των αντασφαλιστικών εκχωρήσεων (net of reinsurance). Κατά συνέπεια, θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη, ως έναν ορισμένο βαθμό, ο τρόπος με τον οποίο υπολογίστηκε η καθαρή βέλτιστη εκτίμηση των τεχνικών προβλέψεων. Θα πρέπει να λαμβάνεται επίσης υπόψη το κατά πόσον οι σχετικές με το προφίλ κινδύνου της επιχείρησης παραδοχές μπορούν να θεωρηθούν αμετάβλητες συν τω χρόνω. Η διαδικασία αυτή περιλαμβάνει:

βα) για όλους τους ασφαλιστικούς κινδύνους, εξέταση του κατά πόσον η σύνθεση τους από τους επιμέρους κινδύνους παραμένει η ίδια,

ββ) για τον κίνδυνο αθέτησης αντισυμβαλλομένου, εξέταση του κατά πόσον η μέση πιστωτική διαβάθμιση των αντασφαλιστών και των φορέων ειδικού σκοπού παραμένει η ίδια,

βγ) για τον κίνδυνο της αγοράς, εξέταση του κατά πόσον ο κίνδυνος της αγοράς σε σχέση με την καθαρή βέλτιστη εκτίμηση παραμένει ουσιωδώς ο ίδιος,

βδ) για τον λειτουργικό κίνδυνο, εξέταση του κατά πόσον η αναλογία του μεριδίου των αντασφαλιστών και των φορέων ειδικού σκοπού στις υποχρεώσεις παραμένει η ίδια,

βε) για την προσαρμογή λόγω ικανότητας απορρόφησης ζημιών, εξέταση του κατά πόσον η ικανότητα απορρόφησης ζημιών των τεχνικών προβλέψεων σε σχέση με την καθαρή βέλτιστη εκτίμηση παραμένει η ίδια.

Εάν ορισμένες ή όλες οι παραδοχές αυτές δεν ευσταθούν, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση οφείλει να διενεργήσει, επιπλέον, τουλάχιστον ποιοτική αξιολόγηση της σημαντικότητας της απόκλισης από τις εν λόγω παραδοχές.

Εάν ο αντίκτυπος της απόκλισης δεν είναι σημαντικός σε σύγκριση με το περιθώριο κινδύνου συνολικά, τότε είναι δυνατή η χρήση της μεθόδου αυτής. Σε διαφορετική περίπτωση, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση είτε προσαρμόζει καταλλήλως τον μαθηματικό τύπο ή χρησιμοποιεί μια περισσότερο αναλυτική μέθοδο.

γ) Μέθοδος 3: Κατά προσέγγιση υπολογισμός συνολικά του προεξοφλημένου αθροίσματος όλων των μελλοντικών Κεφαλαιακών Απαιτήσεων Φερεγγυότητας, χωρίς κατά προσέγγιση υπολογισμό των Κεφαλαιακών Απαιτήσεων Φερεγγυότητας για κάθε μελλοντικό έτος, σύμφωνα με την περίπτωση (β) του άρθρου 58 του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/35, κάνοντας χρήση, μεταξύ άλλων, της τροποποιημένης διάρκειας των ασφαλιστικών υποχρεώσεων ως συντελεστή αναλογικότητας.

Κατά τη λήψη απόφασης σχετικά με την εφαρμογή μεθόδου που βασίζεται στην τροποποιημένη διάρκεια των ασφαλιστικών υποχρεώσεων, δίδεται προσοχή στο μέγεθος της τροποποιημένης διάρκειας, ώστε να αποφεύγονται παράλογα αποτελέσματα στον υπολογισμό του περιθωρίου κινδύνου.

Με τη μέθοδο αυτή λαμβάνονται υπόψη τα μοτίβα λήξης και διακανονισμών αποζημιώσεων (maturity and run-off patterns) των υποχρεώσεων, μετά την αφαίρεση των αντασφαλιστικών εκχωρήσεων (net of reinsurance). Κατά συνέπεια, θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη ως έναν ορισμένο βαθμό ο τρόπος με τον οποίο υπολογίστηκε η καθαρή βέλτιστη εκτίμηση των τεχνικών προβλέψεων. Θα πρέπει να λαμβάνεται επίσης υπόψη το κατά πόσον οι σχετικές με το προφίλ κινδύνου της επιχείρησης παραδοχές μπορούν να θεωρηθούν αμετάβλητες συν τω χρόνω. Η διαδικασία αυτή περιλαμβάνει:

γα) για την βασική Κεφαλαιακή Απαιτήση Φερεγγυότητας, εξέταση του κατά πόσον η σύνθεση και οι αναλογική συμμετοχή των κινδύνων και των επιμέρους κινδύνων δεν μεταβάλλονται με την πάροδο των ετών,

γβ) για τον κίνδυνο αθέτησης αντισυμβαλλομένου, εξέταση του κατά πόσον η μέση πιστωτική διαβάθμιση των αντασφαλιστών και των φορέων ειδικού σκοπού παραμένει αμετάβλητη με την πάροδο των ετών,

γγ) για τον λειτουργικό κίνδυνο και τον κίνδυνο αθέτησης αντισυμβαλλομένου, εξέταση του κατά πόσον η τροποποιημένη διάρκεια είναι η ίδια για τις υποχρεώσεις υπολογισμένες χωρίς και μετά την αφαίρεση των αντασφαλιστικών εκχωρήσεων,

γδ) για τον κίνδυνο της αγοράς, εξέταση του κατά πόσον ο κίνδυνος της αγοράς σε σχέση με την καθαρή βέλτιστη εκτίμηση παραμένει ουσιωδώς αμετάβλητος με την πάροδο των ετών,

γε) για την προσαρμογή λόγω ικανότητας απορρόφησης ζημιών, εξέταση του κατά πόσον η ικανότητα απορρόφησης ζημιών των τεχνικών προβλέψεων σε σχέση με την καθαρή βέλτιστη εκτίμηση παραμένει αμετάβλητη με την πάροδο των ετών.

Εάν μια ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση προτίθεται να χρησιμοποιήσει τη μέθοδο αυτή, εξετάζει τον βαθμό στον οποίο ευσταθούν οι παραδοχές αυτές. Εάν ορισμένες ή όλες οι παραδοχές αυτές δεν ευσταθούν, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση διενεργεί, επιπλέον, τουλάχιστον ποιοτική αξιολόγηση της σημαντικότητας της απόκλισης από τις εν λόγω παραδοχές. Εάν ο αντίκτυπος της απόκλισης δεν είναι σημαντικός σε σύγκριση με το περιθώριο κινδύνου συνολικά, τότε είναι δυνατή η χρήση αυτής της απλούστευσης.

Σε διαφορετική περίπτωση, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση είτε προσαρμόζει καταλλήλως τον μαθηματικό τύπο ή χρησιμοποιεί μια περισσότερο αναλυτική μέθοδο.

δ) Μέθοδος 4: Κατά προσέγγιση υπολογισμός του περιθωρίου κινδύνου μέσω υπολογισμού του ως ποσοστού της βέλτιστης εκτίμησης.

Σύμφωνα με τη μέθοδο αυτή, το περιθώριο κινδύνου υπολογίζεται ως ποσοστό της καθαρής βέλτιστης εκτίμησης των τεχνικών προβλέψεων, , κατά την ημερομηνία αποτίμησης. Κατά τη λήψη απόφασης σχετικά με το ποσοστό που πρόκειται να χρησιμοποιηθεί για μια συγκεκριμένη κατηγορία δραστηριοτήτων, η επιχείρηση λαμβάνει υπόψη ότι το ποσοστό αυτό είναι πιθανό να αυξηθεί εάν η τροποποιημένη διάρκεια των ασφαλιστικών υποχρεώσεων, ή κάποιο άλλο μέτρο του μοτίβου διακανονισμού αποζημιώσεων που σχετίζονται με τις εν λόγω υποχρεώσεις, αυξηθεί.

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις λαμβάνουν δεόντως υπόψη την εξαιρετικά απλουστευτική φύση της μεθόδου αυτής, η οποία θα πρέπει να χρησιμοποιείται μόνο στην περίπτωση όπου έχει αποδειχθεί ότι δεν είναι δυνατή η εφαρμογή καμίας από τις περισσότερο σύνθετες προσεγγίσεις για το περιθώριο κινδύνου που αναφέρονται στην ανωτέρω ιεράρχηση (μέθοδοι 1 έως 3).

Όταν οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις βασίζονται στη μέθοδο αυτή για τον υπολογισμό του περιθωρίου κινδύνου, καταγράφουν και δικαιολογούν τα χρησιμοποιούμενα ποσοστά ανά κατηγορία δραστηριοτήτων. Στη τεκμηρίωση και δικαιολόγηση λαμβάνονται υπόψη τυχόν ειδικά χαρακτηριστικά των υπό αξιολόγηση χαρτοφυλακίων. Οι εν λόγω επιχειρήσεις δεν χρησιμοποιούν τη μέθοδο αυτή όταν υπάρχουν αρνητικές τιμές βέλτιστων εκτιμήσεων.

4. Με την επιφύλαξη του αποτελέσματος από την αξιολόγηση αναλογικότητας και των διατάξεων του άρθρου 58 του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/35, οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις μπορούν να χρησιμοποιούν τις απλοποιήσεις που ορίζονται στο Τεχνικό Παράρτημα IV της παρούσας κατά την εφαρμογή της ιεράρχησης των μεθόδων.

Άρθρο 64
(63^η κατευθυντήρια γραμμή)
Κατανομή του συνολικού περιθωρίου κινδύνου

Στις περιπτώσεις στις οποίες είναι υπερβολικά περίπλοκος ο ακριβής υπολογισμός της συνεισφοράς των επιμέρους κατηγοριών δραστηριοτήτων στη συνολική Κεφαλαιακή Απαιτήση Φερεγγυότητας κατά τη διάρκεια ζωής του συνόλου του χαρτοφυλακίου, οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις μπορούν να εφαρμόζουν απλοποιημένες μεθόδους για την κατανομή του συνολικού περιθωρίου κινδύνου στις επιμέρους κατηγορίες δραστηριοτήτων. Οι χρησιμοποιούμενες μέθοδοι πρέπει να είναι αναλογικές προς τη φύση, την κλίμακα και την πολυπλοκότητα των σχετικών κινδύνων. Οι εφαρμοζόμενες μέθοδοι παραμένουν διαχρονικά συνεπείς.

ΕΝΟΤΗΤΑ 6

Υπολογισμός των τεχνικών προβλέψεων συνολικά (η αποτίμηση της βέλτιστης εκτίμησης και του περιθωρίου κινδύνου δεν γίνεται χωριστά)

Άρθρο 65
(64^η κατευθυντήρια γραμμή)
Συνυπολογισμός της αβεβαιότητας

Οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις, για να υπολογίσουν τις τεχνικές προβλέψεις που συνδέονται με ένα χαρτοφυλάκιο ασφαλιστικών ή ανασφαλιστικών υποχρεώσεων συνολικά, χωρίς ξεχωριστή αποτίμηση του περιθωρίου κινδύνου από τη βέλτιστη εκτίμηση, αξιολογούν κατά πόσο οι μελλοντικές ταμειακές ροές του εν λόγω χαρτοφυλακίου μπορούν να αναπαραχθούν αξιόπιστα με τη χρήση

χρηματοοικονομικών μέσων τα οποία διαθέτουν αξιόπιστη και παρατηρήσιμη αγοραία αξία, σύμφωνα με το άρθρο 40 του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/35.

Κατά την ως άνω αξιολόγηση λαμβάνεται υπόψη:

- α) η, κατά μέσο όρο, δυνατότητα αναπαραγωγής των ως άνω ταμειακών ροών από τις ταμειακές ροές των χρηματοοικονομικών μέσων, και
- β) το βαθμό κατά τον οποίο οι ταμειακές ροές των χρηματοοικονομικών μέσων επιδεικνύουν παρόμοια μοτίβα μεταβλητότητας.

Άρθρο 66
(65^η κατευθυντήρια γραμμή)
Αξιόπιστη αναπαραγωγή

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις δεν θεωρούν ότι οι μελλοντικές ταμειακές ροές που συνδέονται με ασφαλιστικές ή αντασφαλιστικές υποχρεώσεις αναπαράγονται με αξιόπιστο τρόπο εάν ισχύει τουλάχιστον ένα από τα ακόλουθα:

- α) ένα ή περισσότερα χαρακτηριστικά των μελλοντικών ταμειακών ροών των υποχρεώσεων, συμπεριλαμβανομένων του μέσου όρου και της μεταβλητότητάς τους, εξαρτώνται από κινδύνους οι οποίοι, για τη συγκεκριμένη επιχείρηση, επιδεικνύουν ιδιαίτερα μοτίβα τα οποία δεν είναι δυνατόν να διαπιστωθούν σε μέσα που αποτελούν αντικείμενο ενεργούς διαπραγμάτευσης στις χρηματοοικονομικές αγορές,
- β) οι τρέχουσες πληροφορίες σχετικά με τις συναλλαγές και τις τιμές δεν είναι συνήθως άμεσα διαθέσιμες στο κοινό, λόγω του ότι ένα ή περισσότερα χαρακτηριστικά των μελλοντικών ταμειακών ροών εξαρτώνται σε οποιονδήποτε βαθμό από την εξέλιξη ειδικών ανά επιχείρηση παραγόντων, όπως τα έξοδα ή το κόστος εξαγορών, ή,
- γ) ένα ή περισσότερα χαρακτηριστικά των μελλοντικών ταμειακών ροών εξαρτώνται από την εξέλιξη παραγόντων που δεν σχετίζονται με την επιχείρηση και για τους οποίους δεν υφίσταται χρηματοοικονομικό μέσο για το οποίο να είναι δυνατή η παρατήρηση αξιόπιστων τιμών της αγοράς.

Άρθρο 67
(66^η κατευθυντήρια γραμμή)
Βραχυπρόθεσμες διαταραχές

1. Στην περίπτωση όπου μία ενεργός και διαφανής αγορά δεν πληροί προσωρινά έναν ή περισσότερους από τους όρους που πρέπει να πληρούν οι συγκροτημένες και ρευστές αγορές, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις χρησιμοποιούν τις τιμές που παρατηρήθηκαν κατά την εν λόγω περίοδο για τους σκοπούς της παρούσας, μόνον εφόσον αναμένεται ευλόγως ότι εντός των τριών επόμενων μηνών θα είναι σε θέση να πληροί εκ νέου τους όρους αυτούς.

2. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις χρησιμοποιούν τις τιμές που παρατηρήθηκαν σύμφωνα με την παράγραφο 1 του τρέχοντος άρθρου εφόσον αξιολογήσουν ότι η χρήση των εν λόγω τιμών δεν συνεπάγεται ουσιώδες σφάλμα στην αποτίμηση των τεχνικών προβλέψεων.

Άρθρο 68

(67^η κατευθυντήρια γραμμή)

Διαχωρισμός υποχρεώσεων που αποτιμώνται συνολικά

1. Στην περίπτωση κατά την οποία στην ίδια σύμβαση υπάρχουν περισσότερες από μία μελλοντικές ταμειακές ροές, κάποιες από τις οποίες πληρούν όλες τις προϋποθέσεις για τον υπολογισμό των τεχνικών προβλέψεων συνολικά (πρώτο σύνολο ταμειακών ροών) και κάποιες άλλες δεν πληρούν ορισμένους από τους όρους αυτούς (δεύτερο σύνολο), οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις διαχωρίζουν τα δύο σύνολα ταμειακών ροών.
2. Για το πρώτο σύνολο ταμειακών ροών δεν απαιτείται χωριστός υπολογισμός της βέλτιστης εκτίμησης και του περιθωρίου κινδύνου. Όσον αφορά στο δεύτερο σύνολο ταμειακών ροών, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πραγματοποιούν χωριστό υπολογισμό της βέλτιστης εκτίμησης και του περιθωρίου κινδύνου.
3. Εάν ο διαχωρισμός του παρόντος δεν είναι εφικτός, ιδίως όταν υπάρχει σημαντικός βαθμός αλληλεξάρτησης μεταξύ των δύο συνόλων ταμειακών ροών, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις προβαίνουν σε χωριστούς υπολογισμούς της βέλτιστης εκτίμησης και του περιθωρίου κινδύνου για ολόκληρη τη σύμβαση.

ΕΝΟΤΗΤΑ 7

Μελλοντικά ασφάλιστρα

Άρθρο 69

(68^η κατευθυντήρια γραμμή)

Ταμειακές ροές μελλοντικών ασφάλιστρων και ασφάλιστρα εισπρακτέα

1. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις καθορίζουν τις μελλοντικές ταμειακές ροές ασφάλιστρων που περιλαμβάνονται εντός των ορίων της σύμβασης κατά την ημερομηνία αποτίμησης και συμπεριλαμβάνουν στον υπολογισμό της

βέλτιστης εκτίμησης των υποχρεώσεων τις μελλοντικές ταμειακές ροές ασφαλιστρών που είναι εξοφλητέες μετά την ημερομηνία αποτίμησης.

2. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις αντιμετωπίζουν τα ασφάλιστρα που είναι εξοφλητέα έως την ημερομηνία αποτίμησης ως εισπρακτέα ασφάλιστρα στον ισολογισμό της Φερεγγυότητας II μέχρις ότου καταβληθούν τα χρηματικά ποσά.

ΕΝΟΤΗΤΑ 8

Υπολογισμός των προβλέψεων εκκρεμών απαιτήσεων

Άρθρο 70

(69^η κατευθυντήρια γραμμή)

Μέθοδοι υπολογισμού των προβλέψεων για εκκρεμείς αναγγελθείσες απαιτήσεις

1. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις υπολογίζουν τις προβλέψεις των εκκρεμών απαιτήσεων ως το άθροισμα των ακόλουθων τριών μεγεθών:

α) των προβλέψεων εκκρεμών αναγγελθεισών απαιτήσεων,

β) των προβλέψεων επισυμβασών αλλά μη αναγγελθεισών απαιτήσεων (Incurred but not reported – IBNR),

γ) των προβλέψεων για τα έμμεσα έξοδα διακανονισμού (Unallocated loss adjustment expenses).

2. Οι προβλέψεις εκκρεμών αναγγελθεισών απαιτήσεων αποτελούν το σκέλος της πρόβλεψης εκκρεμών απαιτήσεων για τις οποίες τα συμβάντα από τα οποία προκύπτει η απαίτηση έχουν δηλωθεί στην ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση και περιλαμβάνουν τα άμεσα έξοδα διακανονισμού, αλλά δεν περιλαμβάνουν ούτε προβλέψεις αποζημιώσεων που συνέβησαν αλλά δεν δηλώθηκαν ούτε έμμεσα έξοδα διακανονισμού.

3. Δύο μέθοδοι που μπορούν οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις να χρησιμοποιούν για την αρχική εκτίμηση της πρόβλεψης των εκκρεμών αναγγελθεισών απαιτήσεων είναι οι ακόλουθες:

α) εξέταση του αριθμού των αναγγελθεισών απαιτήσεων και του μέσου κόστους τους,

β) η μέθοδος φάκελο προς φάκελο.

4. Στις προβλέψεις εκκρεμών αναγγελθεισών απαιτήσεων, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις περιλαμβάνουν, επιπροσθέτως της αρχικής εκτίμησης της παραγράφου 3 του παρόντος, πρόβλεψη για τη μελλοντική εξέλιξη των εκκρεμών αναγγελθεισών αποζημιώσεων, μέχρι τον πλήρη και οριστικό διακανονισμό τους, συμπεριλαμβανομένων των άμεσων εξόδων διακανονισμού. Για την εκτίμηση αυτή οι

ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις χρησιμοποιούν κατάλληλες αναλογιστικές / στατιστικές μεθόδους, ενδεικτικά μεθόδους chain-ladder που βασίζονται σε ιστορικά στοιχεία αποζημιώσεων ταξινομημένων αναλόγως της ημερομηνίας αναγγελίας τους.

5. Οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις, κατά την εφαρμογή των αναλογιστικών / στατιστικών μεθόδων λαμβάνουν ιδιαίτερως υπόψη κατά πόσον οι παραδοχές στις οποίες βασίζεται η τεχνική ευσταθούν, ή εάν απαιτούνται προσαρμογές στα μοτίβα εξέλιξης προκειμένου να αντικατοπτρίζεται καταλλήλως κάθε πιθανή μελλοντική εξέλιξη.

6. Οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις διαθέτουν καταγεγραμμένα τα ακόλουθα:

α) τη μέθοδο με την οποία καθορίζεται η αρχική εκτίμηση της αποζημίωσης, πριν ακόμη καταστούν γνωστές οι ειδικές περιστάσεις του ασφαλιστικού συμβάντος. ,

β) τις εφαρμοζόμενες αναλογιστικές / στατιστικές μεθόδους για την εκτίμηση της μελλοντικής εξέλιξης των εκκρεμών αναγγελθεισών αποζημιώσεων, μέχρι τον πλήρη και οριστικό διακανονισμό τους, και τον τρόπο με τον οποίο λαμβάνεται υπόψη ο μελλοντικός πληθωρισμός αποζημιώσεων, η προεξόφληση, τα άμεσα έξοδα διακανονισμού και οι μελλοντικές εξελίξεις σε νομικούς, κοινωνικούς, οικονομικούς ή περιβαλλοντικούς παράγοντες, αλλά και σε παράγοντες που σχετίζονται με τις εσωτερικές συνθήκες της εταιρείας.

γ) τη συχνότητα της αναθεώρησης των προβλέψεων, η οποία θα πρέπει να είναι τουλάχιστον σε τριμηνιαία βάση,

δ) τα κριτήρια ώστε να θεωρείται μια απαίτηση πλήρως και οριστικώς διακανονισμένη.

Άρθρο 71

(70^η κατευθυντήρια γραμμή)

Μέθοδοι υπολογισμού των προβλέψεων για επισυμβάσεις αλλά μη αναγγελθείσες απαιτήσεις

1. Οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις χρησιμοποιούν αναλογιστικές/στατιστικές μεθόδους για τον υπολογισμό των προβλέψεων των επισυμβασών και μη αναγγελθεισών απαιτήσεων (απαιτήσεις, οι οποίες ενώ έχουν συμβεί πριν την ημερομηνία της αποτίμησης, δεν έχουν ακόμη αναγγελθεί).

2. Στις προβλέψεις επισυμβασών και μη αναγγελθεισών απαιτήσεων, οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις περιλαμβάνουν πρόβλεψη για τη μελλοντική εξέλιξή τους, μέχρι τον πλήρη και οριστικό διακανονισμό τους. Για την εκτίμηση αυτή οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις χρησιμοποιούν κατάλληλες αναλογιστικές / στατιστικές μεθόδους, ενδεικτικά μεθόδους chain-ladder που βασίζονται σε ιστορικά στοιχεία αποζημιώσεων.

3. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις, κατά την εφαρμογή των αναλογιστικών / στατιστικών μεθόδων λαμβάνουν ιδιαίτερος υπόψη κατά πόσον οι παραδοχές στις οποίες βασίζεται η τεχνική ευσταθούν, ή εάν απαιτούνται προσαρμογές στα μοτίβα εξέλιξης προκειμένου να αντικατοπτρίζεται καταλλήλως κάθε πιθανή μελλοντική εξέλιξη.

4. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις διαθέτουν καταγεγραμμένες τις εφαρμοζόμενες αναλογιστικές / στατιστικές μεθόδους για την εκτίμηση των επισυμβασών και μη αναγγελθεισών απαιτήσεων και τον τρόπο με τον οποίο λαμβάνεται υπόψη ο μελλοντικός πληθωρισμός αποζημιώσεων, η προεξόφληση, τα άμεσα έξοδα διακανονισμού και οι μελλοντικές εξελίξεις σε νομικούς, κοινωνικούς, οικονομικούς ή περιβαλλοντολογικούς παράγοντες, αλλά και σε παράγοντες που σχετίζονται με τις εσωτερικές συνθήκες τις εταιρείας

Άρθρο 72

(71^η κατευθυντήρια γραμμή)

Μέθοδοι υπολογισμού των προβλέψεων για τα έμμεσα έξοδα διακανονισμού

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις μπορούν να εφαρμόζουν απλοποιημένη μέθοδο για την πρόβλεψη των έμμεσων εξόδων διακανονισμού που αντιστοιχούν στις εκκρεμείς απαιτήσεις (αναγγελθείσες και μη), βάσει εκτίμησης ως ποσοστού της πρόβλεψης εκκρεμών απαιτήσεων, όπως περιγράφεται στο Τεχνικό Παράρτημα II της παρούσας μόνον εφόσον:

α) μπορεί ευλόγως να υποτεθεί ότι οι δαπάνες είναι αναλογικές προς το σύνολο των προβλέψεων, και

β) η αναλογία διατηρείται σταθερή συν τω χρόνω, και

γ) τα έμμεσα έξοδα διακανονισμού κατανέμονται ομοιόμορφα κατά τη διάρκεια ζωής του χαρτοφυλακίου εκκρεμών απαιτήσεων ως συνόλου.

ΕΝΟΤΗΤΑ 9

Υπολογισμός των προβλέψεων ασφαλίστρων

Άρθρο 73 (72^η κατευθυντήρια γραμμή) Κάλυψη

1. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις διασφαλίζουν ότι οι προβλέψεις ασφαλίστρων κατά την ημερομηνία αποτίμησης περιλαμβάνουν την αποτίμηση όλων των αναγνωρισμένων υποχρεώσεων οι οποίες εμπίπτουν εντός των ορίων των συμβάσεων ασφάλισης ή αντασφάλισης, για το σύνολο της έκθεσης σε μελλοντικά συμβάντα για τα οποία εγείρονται απαιτήσεις, σε περιπτώσεις κατά τις οποίες:

α) η κάλυψη έχει έναρξη ισχύος πριν από την ημερομηνία αποτίμησης, ή

β) η κάλυψη δεν έχει έναρξη ισχύος πριν από την ημερομηνία αποτίμησης, αλλά η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση έγινε συμβαλλόμενο μέρος στην ασφαλιστική ή αντασφαλιστική σύμβαση που παρέχει την κάλυψη πριν την ημερομηνία αποτίμησης.

2. Με την επιφύλαξη του αποτελέσματος της αξιολόγησης της αναλογικότητας και των διατάξεων της παραγράφου 2 του άρθρου 36 του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/35, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις μπορούν να εφαρμόζουν την απλοποίηση που παρατίθεται στο Τεχνικό Παράρτημα ΙΙΙ της παρούσας.

Άρθρο 74 (73^η κατευθυντήρια γραμμή)

Παράγοντες που λαμβάνονται υπόψη για τις προβλέψεις του κόστους απαιτήσεων

1. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις αξιολογούν την ποιότητα και ρεαλιστικότητα των προβλεπόμενων ταμειακών ροών αποζημιώσεων που περιλαμβάνονται στις προβλέψεις ασφαλίστρων.

2. Στην αξιολόγηση της παραγράφου 1 του παρόντος συνυπολογίζονται επαρκώς η αναμενόμενη συχνότητα και σφοδρότητα των μελλοντικών απαιτήσεων, συμπεριλαμβανομένου του συνυπολογισμού της πιθανότητας:

- α) ασυνήθιστων και υψηλής σοβαρότητας απαιτήσεων και
- β) λανθανουσών απαιτήσεων (απαιτήσεις που δηλώνονται αρκετά έτη μετά την περίοδο κάλυψης).

Άρθρο 75

(74^η κατευθυντήρια γραμμή)

Αβεβαιότητα όσον αφορά τη συμπεριφορά του ασφαλισμένου

Οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις διασφαλίζουν ότι η αποτίμηση των προβλέψεων ασφαλίσεων περιλαμβάνει πρόβλεψη της πιθανότητας οι ασφαλισμένοι να ασκήσουν τυχόν δικαιώματα επέκτασης ή ανανέωσης σύμβασης ή ακύρωσης σύμβασης πριν από το τέλος της παρεχόμενης περιόδου κάλυψης.

Άρθρο 76

(75^η κατευθυντήρια γραμμή)

Αρνητική πρόβλεψη ασφαλίσεων

Οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις διασφαλίζουν ότι, στην περίπτωση κατά την οποία η παρούσα αξία των μελλοντικών ταμειακών εισροών υπερβαίνει την παρούσα αξία των μελλοντικών ταμειακών εκροών, οπότε η βέλτιστη εκτίμηση της πρόβλεψης ασφαλίσεων είναι αρνητική, το αντίστοιχο περιθώριο κινδύνου παραμένει θετικό.

ΕΝΟΤΗΤΑ 10

Υπολογισμός των αναμενόμενων κερδών από μελλοντικά ασφάλιστρα (EIPFP- Expected Profits in Future Premiums)

Άρθρο 77

(76^η κατευθυντήρια γραμμή)

Διαχωρισμός των ασφαλιστικών υποχρεώσεων

Για τον σκοπό του υπολογισμού της παραγράφου 2 του άρθρου 260 του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/35, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις διαχωρίζουν τις ασφαλιστικές υποχρεώσεις σε ακόλουθα δύο μέρη:

- α) στο μέρος των υποχρεώσεων που αντιστοιχούν στα ήδη καταβληθέντα ασφάλιστρα, και
- β) στο μέρος των υποχρεώσεων που αντιστοιχούν στα μελλοντικά ασφάλιστρα των εν ισχύι συμβάσεων.

Άρθρο 78

(77^η κατευθυντήρια γραμμή)

Παραδοχές που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό των EIPFP

Για τον σκοπό του υπολογισμού των τεχνικών προβλέψεων, χωρίς το περιθώριο κινδύνου, με βάση την παραδοχή της παραγράφου 2 του άρθρου 260 του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/35 ότι τα ασφάλιστρα για υφιστάμενες ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές συμβάσεις που εκτιμάται ότι θα εισπραχθούν στο μέλλον δεν θα εισπραχθούν, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις εφαρμόζουν την ίδια αναλογιστική μέθοδο που χρησιμοποιούν για τον υπολογισμό των τεχνικών προβλέψεων, χωρίς περιθώριο κινδύνου, σύμφωνα με το άρθρο 52 του ν. 4364/2016, με τις ακόλουθες τροποποιημένες παραδοχές:

α) θεωρείται ότι οι συμβάσεις εξακολουθούν να ισχύουν, και ως εκ τούτου δεν αντιμετωπίζονται ως καταγγελθείσες,

β) ανεξαρτήτως των νομικών ή συμβατικών όρων που είναι εφαρμοστέοι στη σύμβαση, ο υπολογισμός της θεωρητικής αναλογιστικής αποτίμησης των τεχνικών προβλέψεων, χωρίς περιθώριο κινδύνου, δεν περιλαμβάνει ποινές, μειώσεις ή οποιοδήποτε άλλο είδος προσαρμογής λόγω καταγγελίας (ενδεικτικά ποινές εξαγοράς), οπότε ο υπολογισμός γίνεται ωςάν το ασφαλιστήριο να εξακολουθούσε να ισχύει,

γ) οι υπόλοιπες παραδοχές παραμένουν αμετάβλητες.

ΕΝΟΤΗΤΑ 11

Μεθοδολογίες για τον υπολογισμό των ανακτήσιμων ποσών από αντασφαλιστικές συμβάσεις και φορείς ειδικού σκοπού

Άρθρο 79

(78^η κατευθυντήρια γραμμή)

Πρόβλεψη για μελλοντικές αγορές αντασφάλισης

1. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις αναγνωρίζουν τις μελλοντικές ταμειακές ροές που σχετίζονται με μελλοντικές αγορές αντασφάλισης μόνον εφόσον καλύπτουν υποχρεώσεις που έχουν ήδη αναγνωρισθεί στον ισολογισμό Φερεγγυότητας II, αντικαθιστούν τυχόν εκπνέουσες ρυθμίσεις αντασφάλισης και εφόσον αποδεικνύεται ότι πληρούν τους κάτωθι όρους:

α) διαθέτουν έγγραφη πολιτική για την αντικατάσταση των ρυθμίσεων αντασφάλισης,

β) η αντικατάσταση της ρύθμισης αντασφάλισης πραγματοποιείται το νωρίτερο κάθε τρεις μήνες και όχι συχνότερα,

γ) η αντικατάσταση της ρύθμισης αντασφάλισης δεν εξαρτάται από τυχόν μελλοντικό συμβάν το οποίο βρίσκεται εκτός του ελέγχου της ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης. Στην περίπτωση πάντως κατά την οποία η αντικατάσταση της ρύθμισης αντασφάλισης εξαρτάται από τυχόν μελλοντικό συμβάν, το οποίο βρίσκεται υπό τον έλεγχο της ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης, οι όροι αντικατάστασης τεκμηριώνονται σαφώς στην έγγραφη πολιτική που αναφέρεται στη περίπτωση (α) της παρούσας,

δ) η πρόβλεψη αντικατάστασης της ρύθμισης αντασφάλισης είναι ρεαλιστική και συνεπής με την τρέχουσα επιχειρηματική πρακτική της ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης και την επιχειρηματική στρατηγική της. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να είναι σε θέση να εξακριβώσει ότι η

αντικατάσταση είναι ρεαλιστική μέσω σύγκρισης της υποτιθέμενης αντικατάστασης με αντικαταστάσεις στις οποίες είχε προβεί στο παρελθόν,

ε) ο κίνδυνος να μην είναι εφικτή η αντικατάσταση της ρύθμισης ανασφάλισης λόγω αδυναμίας του αντασφαλιστή (capacity constraints) είναι ασήμαντος,

στ) πραγματοποιείται κατάλληλη εκτίμηση των μελλοντικών ασφαλίσεων ανασφάλισης που πρόκειται να χρεωθούν η οποία αντικατοπτρίζει τον κίνδυνο αύξησης του κόστους αντικατάστασης ισχύουσας ρύθμισης ανασφάλισης,

ζ) η αντικατάσταση της ρύθμισης ανασφάλισης δεν αντίκειται στις απαιτήσεις που εφαρμόζονται στις μελλοντικές ενέργειες διαχείρισης όπως ορίζονται στο άρθρο 236 του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/35.

2. Σε περίπτωση που η αναγνώριση μελλοντικών ταμειακών ροών που σχετίζονται με μελλοντικές αγορές ανασφάλισης έχουν ως αποτέλεσμα την μείωση των καθαρών τεχνικών προβλέψεων, μετά την αφαίρεση των ανακτήσιμων ποσών από αντασφαλιστικές συμβάσεις και Φορείς Ειδικού Σκοπού τεκμηριώνουν την μείωση αυτή επαρκώς.

Άρθρο 80

(79^η κατευθυντήρια γραμμή)

Απλοποιημένος υπολογισμός των ανακτήσιμων ποσών από αντασφαλιστικές συμβάσεις και φορείς ειδικού σκοπού - προβλέψεις ασφαλίσεων

1. Σε περίπτωση που μια ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση, προκειμένου να προβεί στην εκτίμηση του ύψους των ανακτήσιμων ποσών από αντασφαλιστικές συμβάσεις και φορείς ειδικού σκοπού που σχετίζονται με προβλέψεις ασφαλίσεων, εφαρμόζει απλοποιημένο υπολογισμό βασιζόμενο σε χρήση συντελεστών αναλογίας ανασφάλισης (gross to net ratios), τότε εφαρμόζει διαφορετικό συντελεστή στις ταμειακές εκροές και στις ταμειακές εισροές.

2. Στην περίπτωση της παραγράφου 1 της παρούσας, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις βασίζονται:

α) τον συντελεστή αναλογίας ανασφάλισης για τις ταμειακές εκροές, σε εξέταση παλαιότερων συμβάντων από τα οποία προέκυψαν απαιτήσεις λαμβάνοντας υπόψη το εφαρμοστέο μελλοντικό πρόγραμμα ανασφάλισης.

β) τον συντελεστή αναλογίας ανασφάλισης για τις ταμειακές εισροές, σε εξέταση της αναλογίας μεταξύ των ασφαλίσεων που αναμένεται να εισπραχθούν και των αντασφαλίσεων που πρόκειται να καταβληθούν.

2. Με την επιφύλαξη των διατάξεων των παραγράφων 1 και 2 του παρόντος και του αποτελέσματος της αξιολόγησης αναλογικότητας, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις μπορούν να εφαρμόζουν τις απλοποιήσεις που παρατίθενται στο Τεχνικό Παράρτημα V.

3. Οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις τεκμηριώνουν τον τρόπο εκτίμησης και εφαρμογής των συντελεστών αναλογίας ανασφάλισης των παραγράφων 1 και 2 του παρόντος.

Άρθρο 81

(80^η κατευθυντήρια γραμμή)

Απλοποιημένος υπολογισμός των ανακτήσιμων ποσών από ανασφαλιστικές συμβάσεις και φορείς ειδικού σκοπού - προβλέψεις εκκρεμών απαιτήσεων

1. Σε περίπτωση που μια ασφαλιστική ή ανασφαλιστική επιχείρηση, προκειμένου να προβεί στην εκτίμηση του ύψους των ανακτήσιμων ποσών από ανασφαλιστικές συμβάσεις και φορείς ειδικού σκοπού που σχετίζονται με προβλέψεις εκκρεμών απαιτήσεων, εφαρμόζει απλοποιημένο υπολογισμό βασιζόμενο σε χρήση συντελεστών αναλογίας ανασφάλισης (gross to net ratios), τότε εφαρμόζει τη σχετική μεθοδολογία ξεχωριστά ανά έτος ατυχήματος ή έτος ανάληψης κινδύνων (underwriting year) και ανά κατηγορία δραστηριοτήτων ή ομοιογενή ομάδα κινδύνου, εφόσον κρίνεται σκόπιμο.

2. Οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις τεκμηριώνουν τον τρόπο εκτίμησης και εφαρμογής των συντελεστών αναλογίας ανασφάλισης της παραγράφου 1 του παρόντος.

Άρθρο 82

(81^η κατευθυντήρια γραμμή)

Απλοποιημένος υπολογισμός της προσαρμογής λόγω αθέτησης αντισυμβαλλομένου

Οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις που εφαρμόζουν τον απλοποιημένο υπολογισμό της προσαρμογής λόγω αθέτησης αντισυμβαλλομένου που προβλέπεται στο άρθρο 61 του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/35, ο οποίος βασίζεται στην παραδοχή ότι η πιθανότητα αθέτησης του αντισυμβαλλομένου παραμένει σταθερή συν τω χρόνω, εξετάζουν κατά πόσον η παραδοχή αυτή είναι ρεαλιστική, λαμβάνοντας υπόψη:

α) τη βαθμίδα πιστωτικής ποιότητας του αντισυμβαλλομένου, και

β) την τροποποιημένη οικονομική μέση διάρκεια (modified duration) των ανακτήσιμων ποσών από ανασφαλιστικές συμβάσεις και φορείς ειδικού σκοπού.

ΕΝΟΤΗΤΑ 12

Γενικές αρχές υπολογισμού των τεχνικών προβλέψεων

Άρθρο 83

(82^η κατευθυντήρια γραμμή)

Περίοδος προβολής μελλοντικών ταμειακών ροών

1. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις αξιολογούν κατά πόσο:
 - α) η χρονική περίοδος προβολής των μελλοντικών ταμειακών ροών είναι κατάλληλη, και
 - β) η κατανομή των μελλοντικών ταμειακών ροών εντός του έτους είναι αναλογική ή ακολουθεί κάποιο άλλο μοτίβο.
2. Κατά την αξιολόγηση της παραγράφου 1 του παρόντος, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις λαμβάνουν υπόψη τουλάχιστον τα ακόλουθα χαρακτηριστικά:
 - α) τον βαθμό ομοιογένειας των ταμειακών ροών,
 - β) το επίπεδο αβεβαιότητας, δηλαδή τον βαθμό στον οποίο είναι δυνατή η εκτίμηση των μελλοντικών ταμειακών ροών,
 - γ) τη φύση των ταμειακών ροών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΤΩΝ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΠΡΟΒΛΕΨΕΩΝ

Άρθρο 84

(83^η κατευθυντήρια γραμμή)

Αναλογικότητα στην επικύρωση των τεχνικών προβλέψεων

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις απαιτούν από την αναλογιστική λειτουργία να διασφαλίζει ότι η διαδικασία επικύρωσης είναι αναλογική, λαμβάνοντας υπόψη τη σημαντικότητα της επίπτωσης που έχουν στην τιμή των τεχνικών προβλέψεων τα ακόλουθα:

- α) οι χρησιμοποιούμενες παραδοχές, και
- β) οι κατά προσέγγιση υπολογισμοί και μεθοδολογίες,

Η επίπτωση των παραδοχών και κατά προσέγγιση υπολογισμών και μεθοδολογιών αξιολογείται τόσο μεμονωμένα όσο και συνδυαστικά.

Άρθρο 85
(84^η κατευθυντήρια γραμμή)
Επιλογή μεθοδολογιών και διαδικασιών επικύρωσης

Όταν οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιλέγουν μεθοδολογίες και διαδικασίες επικύρωσης των τεχνικών προβλέψεων, απαιτούν από την αναλογιστική λειτουργία να εξετάζει ποιες από τις διαθέσιμες μεθοδολογίες και διαδικασίες επικύρωσης είναι οι πλέον κατάλληλες για κάθε μία συγκεκριμένη περίπτωση με βάση τα χαρακτηριστικά της υποχρέωσης και την προβλεπόμενη χρήση της μεθοδολογίας ή της διαδικασίας.

Άρθρο 86
(85^η κατευθυντήρια γραμμή)
Ποιοτικές και ποσοτικές μεθοδολογίες

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές απαιτούν από την αναλογιστική λειτουργία να διασφαλίζει ότι η διαδικασία επικύρωσης α) καλύπτει τόσο ποιοτικές όσο και ποσοτικές πτυχές και ότι β) δεν περιορίζεται απλώς σε μία σύγκριση των εκτιμήσεων με τα πραγματικά αποτελέσματα. Η διαδικασία επικύρωσης περιλαμβάνει επίσης ποιοτικές πτυχές, όπως αξιολόγηση των ελέγχων, τεκμηρίωση, ερμηνεία και παρουσίαση αποτελεσμάτων.

Άρθρο 87
(86^η κατευθυντήρια γραμμή)
Περιοδική και δυναμική διαδικασία επικύρωσης

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις απαιτούν από την αναλογιστική λειτουργία να διασφαλίζει ότι η διαδικασία επικύρωσης εκτελείται σε περιοδική βάση και ότι είναι δυναμική, με την έννοια ότι ενσωματώνει την πείρα που αποκτάται από προηγούμενες επικυρώσεις και λαμβάνει υπόψη τις μεταβολές της αγοράς και των συνθηκών λειτουργίας.

Άρθρο 88
(87^η κατευθυντήρια γραμμή)
Σύγκριση με τις εμπειρικές παρατηρήσεις – αποκλίσεις

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις διασφαλίζουν ότι η αναλογιστική λειτουργία:

α) προσδιορίζει τη συνολική απόκλιση μεταξύ των εκτιμήσεων των αναμενόμενων αποζημιώσεων και των εμπειρικών παρατηρήσεων για τις πραγματικές αποζημιώσεις,

β) διαχωρίζει τη συνολική απόκλιση στις βασικές πηγές και αιτίες της και αναλύει τους λόγους στους οποίους οφείλονται οι εν λόγω αποκλίσεις,

γ) εάν η απόκλιση δεν φαίνεται να αποτελεί προσωρινή παρέκκλιση, διατυπώνει συστάσεις σχετικά με τις αλλαγές στο υπόδειγμα ή στις παραδοχές που χρησιμοποιήθηκαν.

2. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις διασφαλίζουν ότι, στο πλαίσιο της σύγκρισης με τις εμπειρικές παρατηρήσεις, τα συναφή δεδομένα και οι τάσεις της αγοράς λαμβάνονται υπόψη.

Άρθρο 89
(88^η κατευθυντήρια γραμμή)
Σύγκριση με την αγορά για τις συμβάσεις με δικαιώματα και εγγυήσεις

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις εξετάζουν κατά πόσον υφίσταται στην αγορά ποικιλία χρηματοοικονομικών μέσων τα οποία είναι διαθέσιμα για την κατά προσέγγιση αναπαραγωγή (replication) των ενσωματωμένων δικαιωμάτων και εγγυήσεων σχηματίζοντας χαρτοφυλάκια αναπαραγωγής (replicating portfolios). Η τιμή των εν λόγω χαρτοφυλακίων συγκρίνεται, στη συνέχεια, με την τιμή των τεχνικών προβλέψεων, υπολογιζόμενων ως το άθροισμα της βέλτιστης εκτίμησης (υπολογιζόμενη με τη χρήση προβολών των μελλοντικών ταμειακών ροών) και του περιθωρίου κινδύνου.

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις διασφαλίζουν ότι η αναλογιστική λειτουργία διατυπώνει συστάσεις σχετικά με τις αλλαγές στο υπόδειγμα ή στις παραδοχές που χρησιμοποιήθηκαν σε περίπτωση που η ως άνω απόκλιση είναι ουσιώδης.

Άρθρο 90

Η ισχύς της παρούσας αρχίζει από την 1^η Ιανουαρίου 2016.

Η παρούσα Πράξη και τα Τεχνικά Παραρτήματα I, II, III, IV, V και VI τα οποία αποτελούν αναπόσπαστο μέρος αυτής να δημοσιευθούν στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και να αναρτηθούν στον ιστότοπο της Τράπεζας της Ελλάδος.

Ο Υποδιοικητής

Θεόδωρος Μητράκος

Ο Υποδιοικητής

Ιωάννης Μουρμούρας

Ο Διοικητής

Ιωάννης Στουρνάρας

Ακριβές Αντίγραφο

Αθήνα, 16.2.2016

Διεύθυνση Εποπτείας Ιδιωτικής Ασφάλισης

Η Διευθύντρια

[υπογεγραμμένο]

Ιωάννα Σεληνιωτάκη

ΤΕΧΝΙΚΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι - Απλοποίηση για την προβολή των επαναλαμβανόμενων γενικών εξόδων κατά τους επόμενους 12 μήνες

Τα επαναλαμβανόμενα γενικά έξοδα προβάλλονται για κάθε έναν μήνα t από επόμενους 12 με τον ακόλουθο μαθηματικό τύπο:

$$ROA_t = RO_{last} \cdot \left(\frac{RO_{next}}{RO_{last}} \right)^{t/12} \cdot \frac{s+13-t}{12(s+12)}$$

όπου:

s = αναμενόμενη διάρκεια σε μήνες για τον πλήρη διακανονισμό οποιασδήποτε υποχρέωσης απορρέει από την ασφαλιστική σύμβαση, από την έναρξη της ασφαλιστικής κάλυψης,

$t = 1, \dots, 12$ μήνας της περιόδου προβολής (projection time),

RO_{last} = επαναλαμβανόμενα γενικά έξοδα που παρατηρήθηκαν κατά τη διάρκεια των τελευταίων 12 μηνών,

RO_{next} = επαναλαμβανόμενα γενικά έξοδα που αναμένονται κατά τη διάρκεια των επόμενων 12 μηνών,

ROA_t = επαναλαμβανόμενα γενικά έξοδα που καταλογίζονται στον μήνα προβολής t

ΤΕΧΝΙΚΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ - Απλοποίηση για τα έμμεσα έξοδα διακανονισμού απαιτήσεων (Unallocated loss adjustment expenses – ULAE)

Απλοποίηση για την πρόβλεψη των έμμεσων εξόδων διακανονισμού απαιτήσεων (Unallocated loss adjustment expenses - ULAE) βάσει εκτίμησης ως ποσοστού της πρόβλεψης απαιτήσεων:

Η απλοποίηση αυτή βασίζεται στον ακόλουθο μαθηματικό τύπο, που εφαρμόζεται σε κάθε κατηγορία δραστηριοτήτων:

$$\text{Πρόβλεψη για ULAE} = R \times [\text{IBNR} + a \times \text{PCO_reported}]$$

όπου:

R = Απλός ή σταθμισμένος μέσος όρος του R_i κατά τη διάρκεια επαρκούς χρονικής περιόδου,

R_i = Καταβληθέντα έμμεσα έξοδα διακανονισμού απαιτήσεων / (ακαθάριστες απαιτήσεις χωρίς την αφαίρεση των ανακτήσιμων ποσών από αντασφαλιστικές συμβάσεις και Φορείς Ειδικού Σκοπού + υποκαταστάσεις) = ULAE / (Gross claims + Subrogations).

IBNR = πρόβλεψη για IBNR

PCO_reported = ακαθάριστο ποσό της πρόβλεψης χωρίς την αφαίρεση των ανακτήσιμων ποσών από αντασφαλιστικές συμβάσεις και Φορείς Ειδικού Σκοπού (gross provision) για τις δηλωθείσες εκκρεμείς απαιτήσεις

a = Ποσοστό επί της πρόβλεψης εκκρεμών απαιτήσεων

ΤΕΧΝΙΚΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ - Απλοποίηση για τις προβλέψεις ασφαλίσεων

Η απλοποίηση για τον υπολογισμό της βέλτιστης εκτίμησης για τις προβλέψεις ασφαλίσεων βασίζεται σε εκτίμηση του συνολικού δείκτη αποζημιώσεων και εξόδων (combined ratio) της υπό εξέταση κατηγορίας δραστηριοτήτων:

Απαιτούνται τα ακόλουθα στοιχεία:

α) εκτίμηση του συνολικού δείκτη αποζημιώσεων και εξόδων (combined ratio, CR) για την κατηγορία δραστηριοτήτων μέχρι τον τελικό και οριστικό διακανονισμό των απαιτήσεων που περιλαμβάνονται στην πρόβλεψη ασφαλίσεων,

β) παρούσα αξία των μελλοντικών ασφαλίσεων για τις υποκείμενες υποχρεώσεις (στον βαθμό που τα μελλοντικά ασφάλιστρα εμπíπτουν στα όρια της σύμβασης),

γ) ποσό μη δεδουλευμένων ασφαλίσεων, το οποίο αφορά σε εργασίες που έχουν έναρξη πριν την ημερομηνία αποτίμησης και αντιπροσωπεύει τα ασφάλιστρα για την εν λόγω δραστηριότητα μείον τα δεδουλευμένα ασφάλιστρα για τις συμβάσεις αυτές (καθοριζόμενα σε βάση *pro rata temporis*).

Η βέλτιστη εκτίμηση προκύπτει ως ακολούθως:

$$BE = CR \cdot VM + (CR - 1) \cdot PVFP + AER \cdot PVFP$$

Όπου:

BE = βέλτιστη εκτίμηση της πρόβλεψης ασφαλίσεων.

CR = εκτίμηση του συνολικού δείκτη αποζημιώσεων και εξόδων για την κατηγορία δραστηριοτήτων, χωρίς την αφαίρεση του κόστους πρόσκτησης που περιλαμβάνεται στα ασφάλιστρα, δηλ. $CR = (\text{αποζημιώσεις} + \text{έξοδα που σχετίζονται με τις αποζημιώσεις}) / (\text{δεδουλευμένα ασφάλιστρα χωρίς την αφαίρεση του κόστους πρόσκτησης})$.

VM = Ποσό μη δεδουλευμένων ασφαλίσεων. Συνδέεται με δραστηριότητα που έχει έναρξη πριν την ημερομηνία αποτίμησης και αντιπροσωπεύει τα ασφάλιστρα για την εν λόγω δραστηριότητα μείον τα δεδουλευμένα ασφάλιστρα για τις συμβάσεις αυτές. Το ποσό αυτό υπολογίζεται επί τη βάση αναλογίας χρόνου, χωρίς να αφαιρούνται τα έξοδα πρόσκτησης.

PVFP = παρούσα αξία των μελλοντικών ασφαλίσεων (προεξοφλημένα με χρήση της προκαθορισμένης καμπύλης επιτοκίων άνευ κινδύνου), τα οποία περιλαμβάνουν τις προμήθειες.

AER = εκτίμηση του δείκτη εξόδων πρόσκτησης για την κατηγορία δραστηριοτήτων.

Ο συνολικός δείκτης αποζημιώσεων και εξόδων για ένα έτος ατυχήματος (= έτος επέλευσης) ορίζεται ως ο λόγος των συνολικών εξόδων και επισυμβασών αποζημιώσεων σε μια δεδομένη κατηγορία δραστηριοτήτων ή μια ομοιογενή ομάδα κινδύνων προς τα δεδουλευμένα ασφάλιστρα.

Τα δεδουλευμένα ασφάλιστρα δεν περιλαμβάνουν τυχόν αναπροσαρμογές παρελθουσών χρήσεων.

Τα έξοδα είναι εκείνα που αντιστοιχούν στα δεδουλευμένα ασφάλιστρα, εκτός των εξόδων διακανονισμού.

Οι επισυμβάσεις αποζημιώσεις για ένα έτος ατυχήματος ισούνται με σύνολο των πληρωθεισών, κατά τη διάρκεια του έτους, αποζημιώσεων εκ των απαιτήσεων που συνέβησαν εντός του έτους (περιλαμβανομένων των εξόδων διακανονισμού) και των προβλέψεων που σχηματίζονται στο τέλος του έτους και δεν περιλαμβάνουν το αποτέλεσμα του run-off.

Εναλλακτικά, εάν είναι πρακτικότερο, ο συνολικός δείκτης για ένα έτος ατυχήματος μπορεί να θεωρηθεί ως το άθροισμα του δείκτη εξόδων και του δείκτη αποζημιώσεων. Ο δείκτης εξόδων είναι ο λόγος των εξόδων (εκτός των εξόδων διακανονισμού) προς τα εγγεγραμμένα ασφάλιστρα, όπου τα έξοδα είναι αυτά που αντιστοιχούν στα εγγεγραμμένα ασφάλιστρα. Ο δείκτης αποζημιώσεων για ένα έτος ατυχήματος σε μια δεδομένη κατηγορία δραστηριοτήτων ή μια ομοιογενή ομάδα κινδύνων ορίζεται ως ο λόγος του τελικού κόστους των αποζημιώσεων (ultimate loss of incurred claims) προς τα δεδουλευμένα ασφάλιστρα.

ΤΕΧΝΙΚΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV - Ιεράρχηση των απλοποιήσεων για το περιθώριο κινδύνου

Όσον αφορά στο επίπεδο 1 της ιεράρχησης:

Κίνδυνος ανάληψης ασφαλίσεων ζωής

Οι απλοποιήσεις που επιτρέπονται για τους υπολογισμούς της Κεφαλαιακής Απαιτήσης Φερεγγυότητας όσον αφορά στη θνησιμότητα, στη μακροβιότητα, στον κίνδυνο ανικανότητας, στον κίνδυνο εξόδων, στον κίνδυνο αναθεώρησης και στον κίνδυνο καταστροφής μεταφέρονται και στους υπολογισμούς του περιθωρίου κινδύνου.

Κίνδυνος ανάληψης ασφάλισης υγείας

Οι απλοποιήσεις που επιτρέπονται για τους υπολογισμούς της Κεφαλαιακής Απαιτήσης Φερεγγυότητας όσον αφορά στον κίνδυνο θνησιμότητας σε συμβάσεις ασφάλισης ασθενείας, στον κίνδυνο μακροβιότητας σε συμβάσεις ασφάλισης ασθενείας, στον κίνδυνο ανικανότητας - νοσηρότητας σε συμβάσεις ασφάλισης ιατρικών δαπανών, στον κίνδυνο ανικανότητας - νοσηρότητας σε συμβάσεις ασφάλισης προστασίας εισοδήματος, στον κίνδυνο δαπανών υγείας και στον κίνδυνο ακύρωσης σε συμβάσεις ασφάλισης ασθενείας διαχειριζόμενες με τεχνικές παρόμοιες των ασφαλίσεων ζωής μεταφέρονται και στους υπολογισμούς του περιθωρίου κινδύνου.

Κίνδυνος ανάληψης ασφάλισης ζημιών

Ο υπολογισμός των μελλοντικών Κεφαλαιακών Απαιτήσεων Φερεγγυότητας που σχετίζονται με τον κίνδυνο ασφαλιστρών και τεχνικών προβλέψεων θα μπορούσε να απλοποιηθεί ως έναν βαθμό εάν δεν ληφθούν υπόψη οι ανανεώσεις και οι μελλοντικές δραστηριότητες:

- Εάν το ύψος των ασφαλιστρών στο έτος t είναι μικρό σε σύγκριση με το ύψος της τεχνικής πρόβλεψης, τότε το ύψος των ασφαλιστρών για το έτος t μπορεί να τεθεί μηδέν (0). Για παράδειγμα, για μία δραστηριότητα που δεν περιλαμβάνει πολυετείς συμβάσεις, το ύψος των ασφαλιστρών μπορεί να οριστεί στο μηδέν (0) για όλα τα μελλοντικά έτη t όπου $t \geq 1$.
- Εάν το ύψος των ασφαλιστρών είναι μηδενικό, τότε η επιβάρυνση του κεφαλαίου για την ανάληψη κινδύνου ζημιών μπορεί να υπολογιστεί κατά προσέγγιση με τον τύπο:

$$3 \cdot \sigma_{(res, mod)} \cdot PCO_{Net}(t)$$

όπου $\sigma_{(res,mod)}$ είναι η συγκεντρωτική τυπική απόκλιση για τον κίνδυνο αποθέματος και το $PCO_{Net}(t)$ η καθαρή βέλτιστη εκτίμηση για εκκρεμείς απαιτήσεις κατά το έτος t .

Η συγκεντρωτική τυπική απόκλιση για τον κίνδυνο αποθέματος $\sigma_{(res,mod)}$ μπορεί να υπολογιστεί με χρήση των βημάτων συνάθροισης όπως περιγράφονται στο άρθρο 117 του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/35, λαμβάνοντας ως παραδοχή ότι όλα τα ποσά που σχετίζονται με τον κίνδυνο ασφαλιστρών ισοδυναμούν με μηδέν.

Ως περαιτέρω απλοποίηση μπορεί να υποθεθεί ότι η ειδική ανά επιχείρηση εκτίμηση της τυπικής απόκλισης για τον κίνδυνο ασφαλιστρών και τον κίνδυνο αποθέματος παραμένει αμετάβλητη με την πάροδο των ετών.

Επιπλέον, η επιβάρυνση κεφαλαίου ασφάλισης κατά ζημιών για τον κίνδυνο καταστροφών λαμβάνεται υπόψη μόνο όσον αφορά στις συμβάσεις ασφάλισης που υπάρχουν τη χρονική στιγμή $t = 0$.

Κίνδυνος αθέτησης αντισυμβαλλόμενου

Η επιβάρυνση για τον κίνδυνο αθέτησης αντισυμβαλλόμενου όσον αφορά στις εκχωρηθείσες ανασφαλίσεις μπορεί να υπολογιστεί απευθείας από τον ορισμό αναφορικά με κάθε τμήμα του χαρτοφυλακίου και κάθε έτος. Εάν η έκθεση στον κίνδυνο αθέτησης των ανασφαλιστών δεν μεταβάλλεται σημαντικά κατά τη διάρκεια των ετών εξέλιξης, η επιβάρυνση κινδύνου μπορεί να υπολογιστεί κατά προσέγγιση εφαρμόζοντας στην επιβάρυνση κινδύνου που παρατηρείται κατά το έτος 0 το μερίδιο των ανασφαλιστών στη βέλτιστη εκτίμηση.

Σύμφωνα με την τυπική προσέγγιση, ο κίνδυνος αθέτησης αντισυμβαλλόμενου για εκχωρηθείσες ανασφαλίσεις υπολογίζεται για το σύνολο του χαρτοφυλακίου και όχι για χωριστά τμήματα. Εάν ο κίνδυνος αθέτησης για ένα τμήμα του χαρτοφυλακίου θεωρείται ότι είναι παρόμοιος με τον συνολικό κίνδυνο αθέτησης ή ο κίνδυνος αθέτησης για ένα τμήμα του χαρτοφυλακίου είναι αμελητέος τότε η επιβάρυνση κινδύνου μπορεί να υπολογιστεί εφαρμόζοντας στη συνολική κεφαλαιακή επιβάρυνση για τον κίνδυνο αθέτησης των ανασφαλιστών κατά το έτος 0 το μερίδιο των ανασφαλιστών στην βέλτιστη εκτίμηση.

Όσον αφορά στο επίπεδο 2 της ιεράρχησης:

Η Κεφαλαιακή Απαιτήση Φερεγγυότητας της επιχείρησης αναφοράς για το έτος t μπορεί να καθοριστεί με τον ακόλουθο αναλογικό τρόπο:

$$SCR_{RU}(t) = SCR_{RU}(0) \cdot BE_{Net}(t) / BE_{Net}(0) \quad t = 1, 2, 3, \dots$$

όπου

$SCR_{RU}(t)$ = Κεφαλαιακή Απαίτηση Φερεγγυότητας όπως υπολογίζεται κατά τον χρόνο $t \geq 0$ για το χαρτοφυλάκιο (αντ)ασφαλιστικών υποχρεώσεων της επιχείρησης αναφοράς,

$BE_{Net}(t)$ = καθαρή βέλτιστη εκτίμηση των τεχνικών προβλέψεων όπως εκτιμήθηκε κατά τον χρόνο $t \geq 0$ για το χαρτοφυλάκιο των (αντ)ασφαλιστικών υποχρεώσεων της επιχείρησης.

Η απλοποίηση που περιγράφεται ανωτέρω μπορεί να εφαρμοστεί και σε περισσότερο αναλυτικό επίπεδο, δηλαδή για επιμέρους ενότητες και/ή υποενότητες. Ωστόσο, επισημαίνεται ότι ο αριθμός των υπολογισμών που πρόκειται να πραγματοποιηθούν θα είναι εν γένει αναλογικός προς τον αριθμό των ενότητων και/ή υποενότητων για τις οποίες εφαρμόζεται η απλοποίηση. Επιπλέον, πρέπει να ληφθεί υπόψη κατά πόσον ένας υπολογισμός σε πιο αναλυτικό επίπεδο όπως αναφέρεται ανωτέρω θα έχει ως αποτέλεσμα ακριβέστερη εκτίμηση των μελλοντικών κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας που πρέπει να χρησιμοποιηθούν για τον υπολογισμό του περιθωρίου κινδύνου.

Όσον αφορά το επίπεδο 3 της ιεράρχησης:

Όσον αφορά τις ασφαλίσεις ζωής η προσέγγιση οικονομικής μέσης διάρκειας συνεπάγεται ότι το περιθώριο κινδύνου $CoCM$ μπορεί να υπολογιστεί σύμφωνα με τον ακόλουθο τύπο:

$$CoCM = CoC \cdot Dur_{mod}(0) \cdot SCR_{RU}(0) / (1 + r_1)$$

όπου:

$SCR_{RU}(0)$ = η Κεφαλαιακή Απαίτηση Φερεγγυότητας όπως υπολογίζεται κατά τον χρόνο $t = 0$ για το χαρτοφυλάκιο των (αντ)ασφαλιστικών υποχρεώσεων της επιχείρησης αναφοράς,

$Dur_{mod}(0)$ = η τροποποιημένη οικονομική μέση διάρκεια των (αντ)ασφαλιστικών υποχρεώσεων της επιχείρησης αναφοράς μετά την αφαίρεση των αντασφαλιστικών εκχωρήσεων κατά τον χρόνο $t = 0$, και

CoC = το ποσοστό του κόστους κεφαλαίου.

Σε περίπτωση που η $SCR_{RU}(0)$ περιλαμβάνει ουσιώδεις επιμέρους κινδύνους που δεν θα υφίστανται για ολόκληρη τη διάρκεια ζωής του χαρτοφυλακίου (για παράδειγμα ο κίνδυνος ασφαλιστρών για τον κλάδο ζημιών για συμβάσεις που δεν έχουν λήξει ή ο ουσιώδης κίνδυνος αγοράς), ο υπολογισμός μπορεί συχνά να βελτιωθεί μέσω

- εξαίρεσης των εν λόγω επιμέρους κινδύνων από την $SCR_{RU}(0)$ για τον ανωτέρω υπολογισμό,
- χωριστού υπολογισμού της συνεισφοράς των εν λόγω επιμέρους κινδύνων στο περιθώριο κινδύνου,
- συνάθροισης των αποτελεσμάτων (προβλέποντας, όπου είναι εφικτό, τα οφέλη διαφοροποίησης).

Όσον αφορά το επίπεδο 4 της ιεράρχησης:

Σύμφωνα με την απλοποίηση αυτή, το περιθώριο κινδύνου $CoCM$ υπολογίζεται ως ποσοστό της καθαρής βέλτιστης εκτίμησης των τεχνικών προβλέψεων κατά τον χρόνο $t = 0$, δηλαδή

$$CoCM = \alpha_{lob} \cdot BE_{Net}(0)$$

όπου

$BE_{Net}(0)$ = η καθαρή βέλτιστη εκτίμηση των τεχνικών προβλέψεων όπως εκτιμήθηκε κατά τον χρόνο $t = 0$ για το χαρτοφυλάκιο των (αντ)ασφαλιστικών υποχρεώσεων της επιχείρησης εντός της συγκεκριμένης κατηγορίας δραστηριοτήτων,

α_{lob} = ένα σταθερό ποσοστό για τη συγκεκριμένη κατηγορία δραστηριοτήτων.

ΤΕΧΝΙΚΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V - Απλοποιημένος υπολογισμός των ανακτήσιμων ποσών από συμβάσεις ανασφάλισης και φορείς ειδικού σκοπού

Όσον αφορά τις προβλέψεις ασφαλίσεων:

Οι απλοποιήσεις με χρήση συντελεστών αναλογίας ανασφάλισης που αναφέρονται στο σημείο 2 κατωτέρω όσον αφορά στις προβλέψεις για τις εκκρεμείς απαιτήσεις μπορούν επίσης να χρησιμοποιηθούν για τον υπολογισμό των ανακτήσιμων ποσών όσον αφορά στις προβλέψεις ασφαλίσεων, δηλαδή στις προβλέψεις για (καλυπτόμενες αλλά μη επισυμβάσεις) απαιτήσεις που σχετίζονται με το τρέχον έτος ατυχήματος (όπου $i=n+1$), χρησιμοποιώντας το (αναμενόμενο) αναλογικό μέρος της κάλυψης ανασφάλισης για το έτος αυτό. Αυτή η προσέγγιση είναι συντηρητική για την εκχωρούσα (αντ)ασφαλιστική επιχείρηση, καθώς ο αντίκτυπος της μη αναλογικής ανασφάλισης του τρέχοντος έτους ατυχήματος (οικονομικού έτους) δεν λαμβάνεται υπόψη.

Όσον αφορά στις προβλέψεις των εκκρεμών απαιτήσεων:

- 1) Απλοποίηση με χρήση συντελεστών αναλογίας ανασφάλισης με βάση τις προβλέψεις για τις απαιτήσεις που έχουν δηλωθεί αλλά δεν έχουν διακανονιστεί (RBNS-reported but not settled)

Η απλοποίηση αυτή χρησιμοποιεί τον δείκτη των καθαρών προβλέψεων ενός διαθέσιμου χαρτοφυλακίου A μετά την αφαίρεση των ανακτήσιμων ποσών από ανασφαλιστικές συμβάσεις και Φορείς Ειδικού Σκοπού έναντι των αντίστοιχων ακαθάριστων προβλέψεων χωρίς την αφαίρεση των ανακτήσιμων ποσών από ανασφαλιστικές συμβάσεις και Φορείς Ειδικού Σκοπού, προκειμένου να εκτιμηθούν οι καθαρές προβλέψεις μετά την αφαίρεση των ανακτήσιμων ποσών από ανασφαλιστικές συμβάσεις και Φορείς Ειδικού Σκοπού ενός δεύτερου χαρτοφυλακίου B (NPB) με βάση τις παρατηρήσιμες ακαθάριστες προβλέψεις χωρίς την αφαίρεση των ανακτήσιμων ποσών από ανασφαλιστικές συμβάσεις και Φορείς Ειδικού Σκοπού του χαρτοφυλακίου B (GPB). Με άλλα λόγια, η απλοποίηση (GN) ορίζεται ως:

$$GN = NPA/GPA$$

όπου οι NPA και GPA αντιπροσωπεύουν τις καθαρές και ακαθάριστες προβλέψεις του χαρτοφυλακίου A μετά και χωρίς την αφαίρεση των ανακτήσιμων ποσών από ανασφαλιστικές συμβάσεις και Φορείς Ειδικού Σκοπού, αντιστοίχως. Στη συνέχεια, η απλοποίηση αυτή εφαρμόζεται για τον υπολογισμό των καθαρών προβλέψεων μετά την αφαίρεση των ανακτήσιμων ποσών από ανασφαλιστικές συμβάσεις και Φορείς Ειδικού Σκοπού για το χαρτοφυλάκιο B ως εξής:

$$NPB = GN \times GPB$$

Για την εφαρμογή της παρούσας απλοποίησης πρέπει να πληρούνται τα ακόλουθα κριτήρια:

- το χαρτοφυλάκιο αναφοράς (A) είναι παρόμοιο με το χαρτοφυλάκιο (B) για το οποίο χρησιμοποιείται η απλοποίηση, πρβλ. την αρχή της υπεροχής της ουσίας έναντι του τύπου.
- ο δείκτης (GN) καθορίζεται μέσω αξιόπιστων και σταθερών δεδομένων. Για αυτό απαιτείται ένα σύνολο δεδομένων που υπερβαίνει τουλάχιστον τα δύο έτη.

Οι εκχωρηθείσες ανασφαλίσεις ποικίλλουν ανάλογα με το μέγεθος, την οικονομική ευρωστία και τον βαθμό κινδυνοφοβίας μιας επιχείρησης και, κατά συνέπεια, απαιτείται ιδιαίτερη προσοχή κατά την εφαρμογή του δείκτη αυτού από ένα άλλο χαρτοφυλάκιο αναφοράς. Μια τέτοια προσέγγιση μπορεί κατά συνέπεια να χρησιμοποιηθεί μόνο σε περιπτώσεις όπου είναι γνωστό ότι η φύση του χαρτοφυλακίου αναφοράς είναι σε μεγάλο βαθμό παρόμοια με αυτή του χαρτοφυλακίου της επιχείρησης. Ακόμη και στην περίπτωση αυτή, ωστόσο, το ποσοστό εκχώρησης για μη αναλογικές ανασφαλίσεις εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από την πραγματική επέλευση μεγάλων ζημιών και κατά συνέπεια είναι πολύ μεταβλητό.

2) Απλοποίηση με χρήση συντελεστών αναλογίας ανασφάλισης με βάση συσσωρευμένες καταβληθείσες αποζημιώσεις (συσσωρευμένες ταμειακές ροές)

Από την απλοποίηση αυτή προκύπτει εκτίμηση των καθαρών προβλέψεων εκκρεμών απαιτήσεων μετά την αφαίρεση των ανακτήσιμων ποσών από ανασφαλιστικές συμβάσεις και Φορείς Ειδικού Σκοπού με τη χρήση των ακαθάριστων προβλέψεων χωρίς την αφαίρεση των ανακτήσιμων ποσών από ανασφαλιστικές συμβάσεις και Φορείς Ειδικού Σκοπού για τις εκκρεμείς απαιτήσεις σε συνδυασμό με μια εκτίμηση του αντικτύπου των ανασφαλιστικών καλύψεων για κάθε έτος ατυχήματος.

Όσον αφορά στο σκεπτικό για τη χρήση της απλοποίησης αυτής, παρατηρείται ότι για παρελθόντα έτη ατυχήματος η δομή της ανασφάλισης για ένα μεμονωμένο έτος είναι γνωστή και δεν πρόκειται (κατά πάσα πιθανότητα) να μεταβληθεί αναδρομικά. Κατά συνέπεια, μια σύγκριση των καθαρών ταμειακών ροών μετά την αφαίρεση των ανακτήσιμων ποσών από ανασφαλιστικές συμβάσεις και Φορείς Ειδικού Σκοπού έναντι των ακαθάριστων ταμειακών ροών χωρίς την αφαίρεση των ανακτήσιμων ποσών από ανασφαλιστικές συμβάσεις και Φορείς Ειδικού Σκοπού ανά κατηγορία δραστηριοτήτων στο παρελθόν - διαφοροποιημένα ανά έτος ατυχήματος - μπορεί να χρησιμοποιηθεί για τη διατύπωση εκτίμησης σχετικά με τον αντίκτυπο των αναλογικών και μη αναλογικών ανασφαλίσεων για το εκάστοτε έτος ατυχήματος.

Για κάθε κατηγορία δραστηριοτήτων και για κάθε έτος ατυχήματος i που δεν έχει λήξει, ο απλοποιημένος συντελεστής αναλογίας (GN_i) ορίζεται ως εξής:

$$G_{Ni} = A_{Net,i,n-i} / A_{Gross,i,n-i}$$

όπου $A_{Gross,i,n-i}$ και $A_{Net,i,n-i}$ αντιπροσωπεύουν τις συσσωρευμένες καταβληθείσες αποζημιώσεις υπολογισμένες πριν και μετά την αφαίρεση των ανασφαλιστικών εκχωρήσεων, αντιστοίχως για το έτος ατυχήματος i . Σημειώνεται ότι n είναι το τελευταίο έτος ατυχήματος με παρατηρηθείσες τιμές των εν λόγω ταμειακών ροών.

Οι απλοποιήσεις αυτές χρησιμοποιούνται στη συνέχεια για τον υπολογισμό των καθαρών προβλέψεων για τις εκκρεμείς απαιτήσεις μετά την αφαίρεση των ανακτήσιμων ποσών από ανασφαλιστικές συμβάσεις και Φορείς Ειδικού Σκοπού για το εκάστοτε έτος ατυχήματος, δηλ.

$$PCONet,i = G_{Ni} \times PCOGross,i$$

όπου $PCOGross,i$ και $PCONet,i$ αντιπροσωπεύει τις προβλέψεις για τις εκκρεμείς απαιτήσεις χωρίς την αφαίρεση των ανακτήσιμων ποσών από ανασφαλιστικές συμβάσεις και Φορείς Ειδικού Σκοπού και μετά την αφαίρεση αυτών για το έτος ατυχήματος i , αντιστοίχως.

Για την εφαρμογή της απλοποίησης αυτής τόσο οι συσσωρευμένες καταβληθείσες αποζημιώσεις χωρίς την αφαίρεση των ανακτήσιμων ποσών από ανασφαλιστικές συμβάσεις και Φορείς Ειδικού Σκοπού όσο και μετά από την αφαίρεση αυτών ανά έτος ατυχήματος πρέπει να είναι διαθέσιμες για κάθε κατηγορία δραστηριοτήτων.

Για πιο πρόσφατα έτη ατυχήματος και ιδίως για το τελευταίο έτος ατυχήματος (όπου $i=n$) η οριζόμενη απλοποίηση μπορεί να είναι υπερβολικά υψηλή λόγω του γεγονότος ότι οι απαιτήσεις IBNR μπορεί να αποτελούν μεγάλο μέρος των προβλέψεων για τις εκκρεμείς απαιτήσεις. Κατά συνέπεια, η οριζόμενη απλοποίηση είναι πιθανό να οδηγήσει σε υπερεκτίμηση των καθαρών προβλέψεων μετά την αφαίρεση των ανακτήσιμων ποσών από ανασφαλιστικές συμβάσεις και Φορείς Ειδικού Σκοπού στις περιπτώσεις αυτές.

ΤΕΧΝΙΚΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI - Απλοποιημένος υπολογισμός κατά τη διάρκεια του έτους για το περιθώριο κινδύνου

Το περιθώριο κινδύνου σε μία δεδομένη χρονική στιγμή κατά τη διάρκεια του επόμενου έτους (δηλ. $CoCMlob(t)$) μπορεί να υπολογίζεται ως εξής:

$$CoCM(t) = CoCM(0) \cdot BE_{Net}(t)/BE_{Net}(0), 0 < t < 1$$

όπου:

$CoCM(0)$ = περιθώριο κινδύνου όπως υπολογίζεται κατά τον χρόνο $t=0$ για το χαρτοφυλάκιο των (αντ)ασφαλιστικών υποχρεώσεων της επιχείρησης αναφοράς,

$BE_{Net}(t)$ = βέλτιστη εκτίμηση των καθαρών τεχνικών προβλέψεων μετά την αφαίρεση των ανακτήσιμων ποσών από αντασφαλιστικές συμβάσεις και Φορείς Ειδικού Σκοπού όπως εκτιμήθηκε κατά τον χρόνο $t \geq 0$ για το χαρτοφυλάκιο των (αντ)ασφαλιστικών υποχρεώσεων της επιχείρησης αναφοράς.

Ο Υποδιοικητής

Θεόδωρος Μητράκος

Ο Υποδιοικητής

Ιωάννης Μουρμούρας

Ο Διοικητής

Ιωάννης Στουρνάρας

Ακριβές Αντίγραφο

Αθήνα, 16.2.2016

Διεύθυνση Εποπτείας Ιδιωτικής Ασφάλισης

Η Διευθύντρια

[υπογεγραμμένο]

Ιωάννα Σεληνιωτάκη